Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1043/2005

z dnia 30 czerwca 2005 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji

(Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 322/2006 z dnia 23 lutego 2006 r.	L 54	3	24.2.2006
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 544/2006 z dnia 31 marca 2006 r.	L 94	24	1.4.2006
►**M3**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2006 z dnia 20 października 2006 r.	L 291	8	21.10.2006
►**M4**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1713/2006 z dnia 20 listopada 2006 r.	L 321	11	21.11.2006
►**M5**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1792/2006 z dnia 23 października 2006 r.	L 362	1	20.12.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1043/2005

z dnia 30 czerwca 2005 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ([1]), w szczególności jego art. 8 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3615/92 z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie ustalenia ilości produktów rolnych, jakie należy brać pod uwagę przy obliczaniu refundacji płatnych w przypadku wywozu towarów określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3035/80 ([2]), rozporządzeniu Komisji (WE) nr 3223/93 z dnia 25 listopada 1993 r. w sprawie informacji statystycznych odnoszących się do refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3035/80 ([3]), i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1520/2000 z dnia 13 lipca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria dla ustalania wysokości sum takich refundacji ([4]), odnoszą się do wywozu pewnych produktów rolnych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. Większość z tych rozporządzeń została w dużym stopniu i wielokrotnie zmieniona. Wszystkie te rozporządzenia powinny zostać zmienione, mając na celu przejrzystość, uproszczenie i skuteczność administracyjną, właściwe jest ich zastąpienie jednym rozporządzeniem.

(2) Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2771/75 ([5]), oraz (WE) nr 1255/1999 ([6]), 1260/2001 ([7]), 1784/2003 ([8]) i 1785/2003 ([9]) w sprawie wspólnej organizacji rynków jaj, mleka i przetworów mlecznych, cukru, zbóż i ryżu stanowią, że w zakresie wymaganym dla umożliwienia wywozu danych produktów rolnych w postaci niektórych towarów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatu na podstawie światowych notowań rynkowych lub cen takich produktów, różnica między takimi

([1]) Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 5).
([2]) Dz.U. L 367 z 16.12.1992, str. 10.
([3]) Dz.U. L 292 z 26.11.1993 str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1762/2002 (Dz.U. L 265 z 3.10.2002, str. 13).
([4]) Dz.U. L 177 z 15.7.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 886/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 14).
([5]) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).
([6]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).
([7]) Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).
([8]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.
([9]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

▼B

notowaniami lub cenami a cenami we Wspólnocie może zostać pokryta refundacją wywozową. Przyznawanie refundacji do wszystkich produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu powinno podlegać wspólnym regułom.

(3) Refundacje wywozowe powinny być wypłacane za towary uzyskiwane bezpośrednio z produktów podstawowych, z produktów uzyskiwanych wskutek przetwarzania produktów podstawowych oraz z produktów asymilowanych do jednej z tych kategorii. Powinna zostać określona metoda ustalania kwoty refundacji wywozowej w każdym z powyższych przypadków.

(4) Celem zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, odnoszących się do przyznawania refundacji wywozowych, refundacje takie nie powinny być przyznawane dla towarów pochodzących z krajów trzecich i wykorzystywanych przy wytwarzaniu wywożonych towarów, jeżeli były one w swobodnym obrocie w obrębie Wspólnoty.

(5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 ([1]) ustanowiło wspólne zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych. Sposób, w jaki zasady te mają być stosowane w odniesieniu do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu wymaga jednak wyjaśnienia.

(6) Poszanowanie podjętych przez Wspólnotę zobowiązań międzynarodowych oznacza, że refundacje przyznane dla wywozu produktów rolnych wchodzących w skład towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu nie mogą przewyższać refundacji, należnych w przypadku wywozu tych produktów w stanie nieprzetworzonym. Należy to uwzględnić przy ustalaniu stawek refundacji i tworzeniu zasad w zakresie asymilowania produktów do poszczególnych kategorii.

(7) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2825/93 z dnia 15 października 1993 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie obliczania i przyznawania dostosowanych refundacji w odniesieniu do zbóż wywożonych w postaci niektórych napojów spirytusowych ([2]) stanowi, że stawką refundacji wywozowej jest stawka obowiązująca w dniu, w którym zboża objęte zostają dozorem w celu wytwarzania napojów spirytusowych. Zatem objęcie zbóż do produkcji napojów spirytusowych określonych w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2825/93 dozorem celnym powinno być w pewnych okolicznościach uznane, dla potrzeb przyznawania refundacji wywozowych, za równoważne z wywozem.

(8) Napoje spirytusowe są uważane za mniej wrażliwe niż inne towary na ceny produktów rolnych wykorzystywanych do ich wytwarzania. Jednakże Protokół 19 Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy przyjąć niezbędne środki, aby ułatwić wykorzystanie zbóż z terenu Wspólnoty do wytwarzania napojów spirytusowych otrzymywanych ze zbóż.

(9) Skrobia ziemniaczana asymilowana jest do skrobi kukurydzianej dla celów określenia refundacji wywozowych. Jednakże powinno się umożliwić ustalenie szczególnej stawki refundacji dla skrobi ziemniaczanej w sytuacjach rynkowych, gdy jej cena jest znacznie niższa niż cena skrobi kukurydzianej.

([1]) Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 5).

([2]) Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1633/2000 (Dz.U. L 187 z 26.7.2000, str. 29).

▼B

(10) W celu zakwalifikowania do refundacji, zużyte produkty rolne oraz w szczególności towary wytworzone z takich produktów muszą z tego powodu zostać wywiezione. Jakikolwiek wyjątek od tej zasady może być dopuszczony jedynie w bardzo ograniczonym zakresie. Jednakże w trakcie procesu wytwarzania wspomnianych towarów producenci mogą ponieść straty surowców, za które ceny wspólnotowe zostały jednak zapłacone, podczas gdy straty producentów prowadzących działalność gospodarczą poza Wspólnotą ograniczone są do światowych cen rynkowych. Ponadto w trakcie procesu wytwarzania niektórych towarów, otrzymywane są produkty uboczne, których wartość zdecydowanie różni się od wartości głównych produktów. W niektórych przypadkach, produkty uboczne mogą być wykorzystane jedynie jako pasza dla zwierząt. Niezbędne jest zatem ustanowienie wspólnych reguł ustalania pojęcia ilości produktów rolnych faktycznie zużytych w procesie wytwarzania towarów wywożonych.

(11) Wiele towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwo na jasno określonych warunkach technicznych i posiadających stałe cechy charakterystyczne i jakość, podlega powszechnie przyjętej strukturze wywozu. Dla uproszczenia formalności wywozowych należy przyjąć dla takich towarów procedurę uproszczoną, według której producent przekazuje właściwym władzom informacje, jakie uważają one za konieczne, dotyczące warunków wytwarzania towarów. W przypadku rejestracji przez właściwe władze ilości produktów rolnych faktycznie zużytych do produkcji towarów wywożonych, należy wprowadzić wymóg corocznego potwierdzania takiej rejestracji, w celu zmniejszenia ryzyka związanego z brakiem informacji o zmianach w tych ilościach.

(12) Wiele produktów rolnych podlega naturalnym i sezonowym zmianom. Zawartość produktów rolnych w wywożonych towarach może dlatego różnić się. Kwota refundacji powinna zatem zostać ustalona na podstawie ilości produktów rolnych faktycznie zużytych do wytworzenia wywożonych towarów. Niemniej jednak, w przypadku niektórych towarów o prostym i stosunkowo stałym składzie, kwotę refundacji, dla uproszczenia procedur administracyjnych, należy ustalić na podstawie stałych ilości produktów rolnych.

(13) Przy ustalaniu stawki refundacji dla produktów podstawowych lub produktów asymilowanych, należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, refundacje produkcyjne, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, zgodnie z odpowiednim rozporządzeniem w sprawie wspólnej organizacji rynku danego produktu.

(14) Niektóre towary o podobnych cechach charakterystycznych mogą być uzyskiwane różnymi technikami i z różnych surowców. Należy żądać od eksporterów określania charakteru surowców i składania deklaracji odnośnie procesów wytwarzania, o ile informacje takie są niezbędne do określenia uprawnienia do otrzymania refundacji lub odpowiedniej stawki refundacji wywozowej.

(15) Podczas obliczania ilości produktów rolnych rzeczywiście zużytych do produkcji towarów właściwe jest uwzględnienie zawartości suchej masy w przypadku skrobi oraz niektórych syropów glukozy i maltodekstryny.

(16) Jeżeli wymaga tego sytuacja w handlu światowym, konkretne wymogi danego rynku lub handlowe umowy międzynarodowe, powinno być mozliwe różnicowanie refundacji dla niektórych towarów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.

(17) Rezultatem zarządzania kwotami refundacji, które mogą być przyznawane w ciągu roku budżetowego dla niektórych

▼B

produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu, może być konieczność ustalenia różnych stawek dla wywozu, z wcześniejszym ustaleniem stawki refundacji na podstawie sytuacji na rynku Wspólnoty oraz na rynkach światowych lub bez takiego ustalenia.

(18) Zobowiązania międzynarodowe podjęte przez Wspólnotę ograniczają wysokość refundacji, które mogą zostać przyznane w danym roku budżetowym. Należy umożliwić wywóz towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu na wcześniej ustalonych warunkach. W szczególności, należy umożliwić uzyskanie zapewnienia, że taki wywóz kwalifikuje się do refundacji zgodnej ze zobowiązaniami Wspólnoty. W przypadku braku takiej możliwości, eksporterzy powinni uzyskać taką informację z wystarczającym wyprzedzeniem. Wydawanie świadectw refundacji stanowi kontynuację wniosków o refundację i gwarantuje ich posiadaczom, że będą mogli korzystać z refundacji w ramach sumy, na którą świadectwo zostało wydane, o ile spełnią oni inne warunki dotyczące refundacji określone zasadami wspólnotowymi. Należy określić środki zarządzania dla systemu świadectw refundacji. W szczególności, należy określić współczynnik redukcji, stosowany w sytuacjach, kiedy wnioski o refundację przewyższają dostępne kwoty. W niektórych okolicznościach, należy wprowadzić przepisy w sprawie zawieszania wydawania świadectw refundacji.

(19) Świadectwa refundacji służą wywiązaniu się ze zobowiązań międzynarodowych Wspólnoty. Umożliwiają one także wcześniejsze ustalenie refundacji, która może zostać przyznana dla produktów rolnych używanych do wytwarzania towarów wywożonych do krajów trzecich. Cel ten różni się, pod niektórymi względami, od celów pozwoleń na wywóz wydawanych na produkty podstawowe wywożone w stanie nieprzetworzonym, które są przedmiotem zobowiązań międzynarodowych dotyczących ograniczeń ilościowych. Dlatego konieczne jest określenie, które z przepisów ogólnych obowiązujących w odniesieniu do pozwoleń i świadectw w zakresie produktów rolnych, ustanowionych obecnie w rozporządzeniu (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw refundacji dla produktów rolnych z wcześniejszym ustaleniem ([1]), nie powinny być stosowane w odniesieniu do świadectwa refundacji.

(20) Ponadto należy określić, w jaki sposób niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 odnoszące się do świadectw z wcześniejszym ustaleniem refundacji wywozowych, co do których składany jest wniosek w związku z zaproszeniem do składania ofert i wydanych w kraju trzecim przywozu, powinny być stosowane odnośnie świadectw refundacji. W większości przypadków, stawki refundacji mają być ustalane lub modyfikowane w czwartki. W celu zmniejszenia ryzyka, że wnioski o wcześniejsze ustalenie stawki będą składane w celach spekulacyjnych, jeżeli wniosek o wcześniejsze ustalenie stawki składany jest w czwartek, wniosek powinien być traktowany tak, jakby został złożony w następnym dniu roboczym.

(21) Należy ustanowić warunki zwalniania zabezpieczeń odnoszących się do świadectw objętych zakresem rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych ([2]). Należy określić obowiązki uznane za zasadnicze, w stosunku do których

([1]) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1741/2004 (Dz.U. L 311 z 8.10.2004, str. 17).

([2]) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

▼B

wnoszone będzie zabezpieczenie, łącznie z dowodami na wypełnienie obowiązków, które należy przedstawić i po przedstawieniu których zabezpieczenie może być zwolnione.

(22) Istnieje duże prawdopodobieństwo, że otrzymywane wnioski o świadectwa będą uwzględniały kwoty większe niż te, które można przyznać. W związku z tym rok budżetowy należy podzielić na okresy, aby świadectwa były dostępne zarówno dla podmiotów gospodarczych, które dokonują wywozu pod koniec roku budżetowego, jak i dla tych, które realizują wywóz na początku roku budżetowego. Współczynnik redukcji należy stosować, w danym przypadku, w odniesieniu do wszystkich kwot wnioskowanych w danym okresie.

(23) W wyniku zobowiązań międzynarodowych podjętych przez Wspólnotę, niektóre rodzaje wywozu nie podlegają ograniczeniom w zakresie wypłacania refundacji. Wywóz taki należy zwolnić ze wszelkich zobowiązań odnośnie przedstawiania świadectwa refundacji.

(24) Większość eksporterów otrzymuje tytułem refundacji mniej niż 75 000 EUR rocznie. Ogólnie wywóz ten stanowi jedynie niewielką część łącznej kwoty refundacji przyznawanych dla produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. Należy umożliwić zwolnienie takiego wywozu z wymogu przedstawiania świadectwa. Jednakże w celu zapobiegania nadużyciom należy ograniczyć stosowanie tego zwolnienia do tego Państwa Członkowskiego, w którym eksporter ma swoją siedzibę.

(25) Należy ustalić warunki w odniesieniu do monitorowania, oparte na zasadzie, że eksporter powinien deklarować właściwym władzom, przy każdym wywozie towarów, ilości produktów zużytych do wytworzenia wywożonych towarów. Właściwe władze powinny podjąć wszelkie środki, jakie uznają za niezbędne w celu sprawdzania prawidłowości takich deklaracji.

(26) Władze odpowiedzialne za sprawdzenie deklaracji eksportera mogą nie dysponować wystarczającymi dowodami, umożliwiającymi im uznanie deklaracji w sprawie zużytej ilości, nawet jeżeli dowody te opierają się na analizie chemicznej. Sytuacje takie mogą w szczególności mieć miejsce, kiedy wywożone towary są wytworzone w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie wywozu. W związku z powyższym, właściwe władze Państwa Członkowskiego wywozu powinny być w stanie uzyskać od innego Państwa Członkowskiego, w razie potrzeby, wszystkie informacje, które władze tego Państwa będą w stanie uzyskać odnośnie warunków wytwarzania takich towarów.

(27) Po konsultacji z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego, w którym wytwarzane są towary, podmiotom gospodarczym należy zezwolić na dokonanie uproszczonej deklaracji użytych produktów, w formie zsumowanych ilości tych produktów z zastrzeżeniem, że przechowują oni szczegółowy rejestr zużytych produktów i udostępniają go wspomnianym władzom.

(28) Eksporter nie zawsze może znać dokładne ilości zużytych produktów rolnych, w odniesieniu do których może wnioskować o refundację, w szczególności, jeżeli nie jest producentem. Dlatego też nie zawsze może takie ilości zadeklarować. W związku z tym, zachodzi konieczność zapewnienia alternatywnej metody obliczania refundacji, o którą może wnioskować zainteresowana osoba, ograniczonej do niektórych towarów i opartej na analizie chemicznej tych towarów oraz wykorzystującej sporządzoną w tym celu tabelę.

(29) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz

▼B

przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych ([1]), stanowi, że masło i śmietana mogą być udostępniane po obniżonych cenach gałęziom przemysłu wytwarzającym niektóre towary. Fakt ten należy uwzględnić przy obliczaniu refundacji na podstawie analizy chemicznej.

(30) Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 stanowi, że nie przyznaje się żadnej refundacji w odniesieniu do produktów, których jakość handlowa nie jest dobra i właściwa w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego. Aby zagwarantować jednolite stosowanie tej zasady, należy wyjaśnić, że w celu przyznania refundacji dla produktów określonych w art. 1 dyrektywy Rady 92/46/WE z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiającej przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania do obrotu surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka ([2]), lub w art. 1 dyrektywy Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów higienicznych i zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych ([3]), oraz które figurują w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, dane produkty muszą być przygotowywane zgodnie z wymogami tych dyrektyw i mają posiadać wymagany znak zdrowotności.

(31) Artykuł 31 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 odczytywany w powiązaniu z art. 31 ust. 12 tego rozporządzenia ogranicza wymóg, że przetwory mleczne objęte refundacją muszą pochodzić ze Wspólnoty, do niektórych towarów o wysokiej zawartości mleka. Należy zatem wprowadzić środki służące wdrażaniu i monitorowaniu tego wymogu.

(32) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 ogranicza okres, w którym produkty rolne lub towary mogą pozostać objęte wstępnym finansowaniem refundacji, do okresu ważności pozwolenia na wywóz, który jeszcze nie upłynął. Jednakże świadectwa refundacji wydane pod koniec okresu budżetowego mają krótszy okres ważności, który ze względu na zobowiązania międzynarodowe Wspólnoty nie może trwać dłużej niż do dnia 30 września. W celu zapewnienia eksporterom wystarczającej elastyczności, tak aby mogli oni w pełni wykorzystać świadectwa refundacji o krótkim terminie ważności, należy określić szczególne przepisy w odniesieniu do takich świadectw w takim zakresie, w jakim ograniczają one okres, w którym produkty rolne lub towary mogą pozostać objęte wstępnym finansowaniem refundacji, do okresu ważności pozwolenia na wywóz, który jeszcze nie upłynął.

(33) Właściwe jest zapewnienie w całej Wspólnocie jednolitego stosowania przepisów dotyczących przyznawania refundacji dla towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W tym celu, każde Państwo Członkowskie powinno informować pozostałe Państwa Członkowskie za pośrednictwem Komisji o przepisach w zakresie monitorowania, stosowanych na jego terytorium w odniesieniu do różnych rodzajów wywożonych towarów.

(34) Zasadnicze znaczenie ma umożliwienie Komisji skutecznego monitorowania przyjmowanych środków dotyczących przyznawanych refundacji wywozowych. W związku z tym Komisja powinna mieć do dyspozycji pewne informacje statystyczne, przekazywane jej przez właściwe władze Państw Członkowskich. Należy określić format i zakres przekazywanych informacji.

([1]) Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).
([2]) Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.
([3]) Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

▼B

(35) Należy zapewnić odpowiednią ilość czasu na przejście od uzgodnień administracyjnych dla świadectw refundacji regulowanych rozporządzeniem (WE) nr 1520/2000 do uzgodnień administracyjnych zawartych w niniejszym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie powinno dlatego mieć zastosowanie do wniosków złożonych od dnia 8 lipca 2005 r. o świadectwa do wykorzystania od dnia 1 października 2005 r.

(36) Środki przyjęte w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. horyzontalnych zagadnień dotyczących handlu przetworzonymi produktami rolnymi nieobjętymi załącznikiem I do Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych, ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2771/75, rozporządzeniem (WE) nr 1255/1999, rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001, rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003 i rozporządzeniem (WE) nr 1785/2003.

Ma ono zastosowanie do wywozu produktów podstawowych, wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, zwanych dalej „produktami podstawowymi", produktów otrzymanych podczas przetwarzania produktów podstawowych, lub produktów asymilowanych do jednej z tych dwóch kategorii zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia, kiedy produkty te są wywożone w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu, ale są wyszczególnione w jednym z poniższych dokumentów:

a) w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2771/75;

b) w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;

c) w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001;

d) w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003;

e) w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.

Towary takie, zwane dalej „towarami", wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

2. Refundacja wywozowa określona w ust. 1 nie jest przyznawana w odniesieniu do towarów wprowadzanych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 24 Traktatu, a następnie ponownie wywożonych.

Nie przyznaje się refundacji w odniesieniu do takich towarów, jeżeli zostaną one wywiezione po przetworzeniu, lub w przypadku, gdy stanowią składnik innych towarów.

3. Z wyjątkiem zbóż, refundacji nie przyznaje się dla produktów używanych do wytwarzania alkoholu zawartego w napojach alkoholowych określonych w załączniku II i objętych kodem CN 2208.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia obowiązują poniższe definicje:

▼B

1) „okres budżetowy” oznacza okres od dnia 1 października danego roku do dnia 30 września następnego roku;

2) „rok budżetowy” oznacza okres od dnia 16 października danego roku do dnia 15 października następnego roku;

3) „pomoc żywnościowa” oznacza działania związane z udzielaniem pomocy żywnościowej, spełniające warunki ustanowione w art. 10 ust. 4 Porozumienia w sprawie Rolnictwa, zawartego podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, zwanego dalej „Porozumieniem”;

4) „pozostałości” oznaczają produkty danego procesu wytwarzania, o składzie wyraźnie różnym od składu faktycznie wywożonych towarów, i które nie mogą być wprowadzane do obrotu;

5) „produkty uboczne” oznaczają produkty lub towary uzyskane podczas danego procesu wytwarzania, o składzie lub cechach charakterystycznych różnych od faktycznie wywożonych towarów, i które mogą być wprowadzane do obrotu;

6) „straty” oznaczają ilości produktów lub towarów wynikające z danego procesu wytwarzania, od etapu, na którym produkty rolne wykorzystywane są w stanie nieprzetworzonym do wytwarzania, inne niż ilości towarów, które są faktycznie wywożone, inne niż pozostałości oraz produkty uboczne, i które nie mogą być wprowadzane do obrotu.

2. Dla celów ust. 1 pkt 4, 5 i 6 produkty uzyskane podczas danego procesu wytwarzania, o składzie wyraźnie różnym od towarów faktycznie wywożonych, sprzedawane za opłatą pokrywającą wyłącznie koszty poniesione w związku z ich zbytem, nie są uznawane za wprowadzone do obrotu.

Dla celów ust. 1 pkt 6 produkty lub towary uzyskane podczas danego procesu wytwarzania oraz które można zbyć, odpłatnie lub nieodpłatnie, wyłącznie jako pasze dla zwierząt, wliczane są do strat.

Artykuł 3

1. Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00, wyprodukowana bezpośrednio z ziemniaków, z wyłączeniem podproduktów, asymilowana jest do produktu uzyskanego w wyniku przetwarzania kukurydzy.

2. Serwatka objęta kodami CN 0404 10 48 – 0404 10 62, (dalej jako „Grupa Produktów 1”), niezagęszczona, nawet mrożona, asymilowana jest do serwatki w proszku wymienionej w załączniku I.

3. Poniższe produkty zwane dalej „Grupą Produktów 2” są asymilowane do mleka w proszku o zawartości tłuszczu do 1,5 % wymienionego w Załączniku I.

a) mleko i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 11, 0403 90 51 i 0404 90 21, niezagęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, nawet mrożone, o zawartości tłuszczu mlecznego nieprzekraczającej 0,1 % masy;

b) mleko i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 11, 0403 90 11 i 0404 90 21, w proszku, granulkach albo w innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, nawet mrożone, o zawartości tłuszczu mlecznego wynoszącej do 1,5 % masy.

4. Poniższe produkty, zwane dalej „Grupą Produktów 3”, są asymilowane do mleka w proszku, o zawartości tłuszczu do 26 %, wymienionego w Załączniku I:

a) mleko, śmietana i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 11, 0403 10 13, 0403 90 51, 0403 90 53, 0404 90 21 i 0404 90 23, nieza-

▼B

gęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, nawet mrożone o zawartości tłuszczu mlecznego przekraczającej 0,1 % w masie, ale nieprzekraczającej 6 %;

b) mleko, śmietana i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 11, 0403 10 13, 0403 10 19, 0403 90 13, 0403 90 19, 0404 90 23 i 0404 90 29, w proszku, granulkach albo w innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, nawet mrożone o zawartości tłuszczu mlecznego przekraczającej 1,5 % w masie, ale niższej niż 45 %.

Niemniej jednak na wniosek strony i w porozumieniu z właściwymi władzami, produkty wymienione w lit. a) i b) pierwszego akapitu są asymilowane do:

a) Grupy Produktów 2, w odniesieniu do beztłuszczowej części zawartości suchej masy produktu;

b) masła, określonego w załączniku I, zwanego dalej „Grupą Produktów 6", w odniesieniu do części tłuszczu mlecznego w produkcie.

5. Poniższe produkty są asymilowane do Grupy Produktów 6:

a) mleko, śmietana i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 19, 0403 90 59, 0404 90 23 i 0404 90 29, niezagęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących o zawartości tłuszczu mlecznego przekraczającej 6 % masy;

b) mleko, śmietana i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 19, 0403 90 19 i 0404 90 29, w proszku, granulkach albo w innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących o zawartości tłuszczu mlecznego nie mniejszej niż 45 % masy;

c) masło i inne tłuszcze mleka o zawartości tłuszczu mlecznego innej niż 82 %, ale nie mniejszej niż 62 % w masie, objęte kodami CN 0405 10, 0405 20 90, 0405 90 10, 0405 90 90.

6. Mleko, śmietana i przetwory mleczne, objęte kodami CN 0403 10 11 do 0403 10 19, 0403 90 51 do 0403 90 59 i 0404 90 21 do 0404 90 29, zagęszczone, inne niż w proszku, granulkach lub innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, są, w odniesieniu do beztłuszczowej części zawartości suchej masy, asymilowane do Grupy Produktów 2. Część tłuszczu mlecznego w takim produkcie jest asymilowana do Grupy Produktów 6.

Pierwszy akapit ma zastosowanie także do sera i twarogu.

7. Ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20 oraz ryż półbielony objęty kodami CN 1006 30 21 do 1006 30 48 są asymilowane do ryżu całkowicie bielonego objętego kodami CN 1006 30 61 do 1006 30 98.

8. Poniższe produkty są asymilowane do cukru białego, oznaczonego kodem CN 1701 99 10, jeżeli spełniają warunki kwalifikujące do refundacji ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1260/2001 i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2135/95 ([1]), w przypadku, gdy są wywożone w stanie nieprzetworzonym:

a) surowy cukier buraczany lub trzcinowy, objęty kodem CN 1701 11 90 lub kodem CN 1701 12 90 i zawierający w stanie suchym przynajmniej 92 % masy sacharozy, określonej metodą polarymetryczną;

b) cukier objęty kodami CN 1701 91 00 lub 1701 99 90;

c) produkty określone w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 z wyłączeniem mieszanek otrzymanych częściowo przy wykorzystaniu produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003;

([1]) Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

▼B

d) produkty określone w art. 1 ust. 1 lit f) i g) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 z wyłączeniem mieszanek otrzymanych częściowo przy wykorzystaniu produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003.

Artykuł 4

Oprócz przepisów niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 800/1999.

ROZDZIAŁ II

REFUNDACJE WYWOZOWE

SEKCJA 1

Metoda obliczania

Artykuł 5

1. Wysokość refundacji przyznanej dla ilości ustalonej zgodnie z sekcją 2, dla każdego z produktów podstawowych wywożonych w postaci towarów tego samego rodzaju, uzyskuje się poprzez pomnożenie tej ilości przez stawkę refundacji do produktu podstawowego, obliczoną na jednostkę wagi zgodnie z sekcją 3.

2. W przypadku gdy według art. 15 ust. 2 ustalane są różne stawki refundacji dla poszczególnych produktów podstawowych, kwotę dla każdej ilości produktu podstawowego o różnych stawkach refundacji oblicza się oddzielnie.

3. W przypadku zużycia towarów do wytwarzania towarów wywożonych, stawka refundacji uwzględniona przy obliczeniu kwoty mającej zastosowanie do każdego produktu podstawowego, do produktów powstałych wskutek przetworzenia produktu podstawowego, albo do produktów asymilowanych do jednej z tych dwóch kategorii zgodnie z art. 3, które zostały zużyte do produkcji wywożonych towarów, jest stawką stosowaną w przypadku wywozu towarów w stanie nieprzetworzonym.

SEKCJA 2

Ilość referencyjna

Artykuł 6

W odniesieniu do towarów, ilość każdego produktu podstawowego, jaka ma zostać uwzględniona przy obliczaniu kwoty refundacji, (dalej jako „ilość referencyjna”, ustala się zgodnie z art. 7, 8 i 9, z wyjątkiem przypadków, w których istnieje odniesienie do załącznika III albo przypadków, w których stosuje się przepisy art. 51 akapit drugi.

Artykuł 7

W przypadku zastosowania produktu podstawowego, nieprzetworzonego, lub produktu asymilowanego, ilość referencyjna jest ilością rzeczywiście zużytą w produkcji towarów wywożonych, z uwzględnieniem współczynników przeliczeniowych przewidzianych w załączniku VII.

▼B

Artykuł 8

W przypadku zużycia produktu objętego przepisami art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 albo rozporządzeniem (WE) nr 1785/2003, ilość referencyjna jest ilością faktycznie zużytą do wytworzenia wywożonych towarów, dostosowaną do ilości produktu podstawowego przez zastosowanie współczynników wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, jeżeli występuje któryś z poniższych warunków:

a) produkt został uzyskany w wyniku przetworzenia produktu podstawowego albo produktu asymilowanego do danego produktu podstawowego;

b) produkt został asymilowany do produktu uzyskanego w wyniku przetworzenia produktu podstawowego;

c) produkt został uzyskany w wyniku przetworzenia produktu asymilowanego do produktu uzyskanego w wyniku przetworzenia produktu podstawowego.

Niemniej jednak, w przypadku spirytusu zbożowego zawartego w napojach alkoholowych objętych kodem CN 2208, ilość referencyjna wynosi 3,4 kg jęczmienia na % obj. alkoholu powstałego ze zbóż, na hektolitr wywożonego napoju alkoholowego.

Artykuł 9

Z zastrzeżeniem art. 11, w przypadku zużycia któregokolwiek z poniższych produktów, ilość referencyjna dla każdego z odnośnych produktów podstawowych, jest równa ilości ustalonej przez właściwe władze zgodnie z art. 49:

a) produkt nieobjęty załącznikiem I do Traktatu, który został uzyskany w wyniku przetwarzania produktu określonego w art. 7 lub 8 niniejszego rozporządzenia;

b) produkt uzyskany z mieszanki lub w wyniku przetworzenia kilku produktów określonych w art. 7 lub 8 albo produktów określonych w lit. a) niniejszego akapitu.

Ilość referencyjna jest określana na podstawie ilości produktu rzeczywiście zużytej w produkcji wywożonych towarów. Do celów obliczania tej ilości stosuje się współczynniki przeliczeniowe określone w załączniku VII lub w zależności od przypadku, szczególne zasady obliczania, wskaźniki równoważności oraz współczynniki określone w art. 8.

Niemniej jednak, w przypadku spirytusu zbożowego zawartego w napojach alkoholowych objętych kodem CN 2208, ilość referencyjna wynosi 3,4 kg jęczmienia na % obj. alkoholu powstałego ze zbóż, na hektolitr wywożonego napoju alkoholowego.

Artykuł 10

Dla celów art. od 6 do 9, produkty zużyte w stanie nieprzetworzonym do wytworzenia towarów wywożonych uważa się za faktycznie zużyte. Jeśli podczas jednego z etapów wytwarzania takich towarów, produkt podstawowy jest przetwarzany na inny, jeszcze bardziej przetworzony produkt podstawowy używany na dalszym etapie, za faktycznie zużyty produkt uważa się tylko ten drugi produkt podstawowy.

Ilości produktów faktycznie zużytych w rozumieniu akapitu pierwszego ustala się dla każdego z wywożonych towarów.

Niemniej jednak, w przypadku regularnego wywozu towarów produkowanych przez poszczególne przedsiębiorstwa według ściśle określonych warunków technicznych oraz posiadających stałe cechy charakterystyczne i jakość, za zgodą właściwych władz, ilości można ustalić na

▼B

podstawie wzoru produkcyjnego dla danych towarów lub na podstawie średnich ilości produktu, zużytych w określonym czasie do wytworzenia danej ilości przedmiotowych towarów. Ustalone w ten sposób ilości produktów pozostają podstawą obliczeń do czasu zmiany warunków wytwarzania przedmiotowych towarów.

Z wyjątkiem przypadku formalnego zezwolenia wydanego przez właściwe władze, ustalone w ten sposób ilości produktów potwierdza się przynajmniej raz w roku.

Artykuł 11

W odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku III, ilość referencyjna w kilogramach produktu podstawowego na 100 kg towarów jest przedstawiona w wymienionym załączniku w odniesieniu do każdego z tych towarów.

Jednakże, w przypadku świeżego ciasta makaronowego, ilości produktów podstawowych podane w załączniku III zostają zmniejszone do ilości równoważnej suchemu ciastu makaronowemu, mnożąc przedmiotowe ilości przez procentową zawartość suchego ekstraktu ciasta makaronowego i dzieląc przez 88.

Jeżeli dane towary zostały wytworzone częściowo z produktów, odnośnie których płatność refundacji wywozowych podlega regulacjom wymienionym w art. 1 ust. 1, a częściowo z innych produktów, odpowiednia ilość referencyjna dla tych pierwszych produktów jest określana zgodnie z art. 6 do 10.

Artykuł 12

1. W celu określenia ilości faktycznie zużytych produktów rolnych, zastosowanie mają ust. 2 i 3.

2. Wszystkie produkty rolne zużyte w rozumieniu art. 10 oraz które uprawniają do refundacji, ale które zanikają w toku normalnego procesu produkcyjnego (na przykład w postaci pary lub dymu, lub w wyniku przemiany w pył lub popiół nienadające się do wykorzystania), kwalifikują się do refundacji w odniesieniu do wszystkich zużytych ilości.

3. Ilość towarów, które nie są faktycznie wywiezione, nie kwalifikuje się do refundacji w odniesieniu do faktycznie zużytych ilości produktów rolnych, bez uszczerbku dla przepisów art. 13 ust. 1.

Jeżeli towary te mają taki sam skład, jak towary faktycznie wywożone, można zastosować proporcjonalne zmniejszenie ilości produktów rolnych faktycznie zużytych do wytwarzania tych ostatnich.

Artykuł 13

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 3, straty wynoszące 2 % masy lub mniejsze, właściwe dla produkcji towarów, mogą nie być uwzględniane.

Próg 2 % jest wyliczony proporcjonalnie do wagi zużytej suchej masy wszystkich zużytych surowców po odjęciu ilości określonych w art. 12 ust. 2, w odniesieniu do wagi suchej masy towarów faktycznie wywożonych, lub inną metodą obliczania właściwą dla warunków wytwarzania towarów.

2. W przypadku gdy straty właściwe dla wytwarzania przekraczają 2 %, nadwyżka strat nie kwalifikuje do refundacji w odniesieniu do faktycznie zużytych ilości produktów rolnych. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą jednak uznać uzasadnione wyższe straty. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o takich przypadkach oraz o przyczynach, dla których wyższe straty zostały uznane.

▼B

3. Ilości produktów rolnych faktycznie zużytych wchodzących w skład pozostałości są uwzględniane przy przyznawaniu refundacji.

4. W przypadku uzyskania produktów ubocznych, ilości produktów rolnych faktycznie zużytych przypisywane są odpowiednio do towaru wywożonego i do produktów ubocznych.

SEKCJA 3

Stawki refundacji

Artykuł 14

Ustalenie stawki refundacji, jak podano w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz odpowiednich przepisach innych rozporządzeń określonych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, odbywa się każdego miesiąca dla 100 kg produktów podstawowych.

Jednakże stawkę refundacji do jaj drobiowych w skorupkach, świeżych lub konserwowanych, oraz jaj bez skorupek i żółtek jaj, nadających się do spożycia przez ludzi, świeżych, suszonych albo inaczej konserwowanych, niesłodzonych, ustala się na taki sam okres jak okres uwzględniany przy ustalaniu refundacji do tych produktów wywożonych w stanie nieprzetworzonym.

Artykuł 15

1. Stawkę refundacji ustala się w szczególności w odniesieniu do:

a) średniego kosztu ponoszonego przez przemysł przetwórczy w związku z pozyskaniem produktów podstawowych na rynku Wspólnoty oraz cen na rynku światowym;

b) poziomu refundacji wywozowej dla przetworzonych produktów rolnych objętych załącznikiem I do Traktatu, które są wytwarzane w podobnych warunkach;

c) konieczności zapewnienia równych warunków konkurencji zakładom przemysłowym wykorzystującym produkty Wspólnoty oraz tym, które wykorzystują produkty z krajów trzecich według przepisów regulujących uszlachetnienia czynne;

d) tendencji w wydatkach z jednej strony oraz tendencji cenowych we Wspólnocie i na rynku światowym z drugiej strony;

e) zgodności z limitami wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

2. Przy ustalaniu stawek refundacji należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, refundacje produkcyjne, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich w odniesieniu do produktów podstawowych lub produktów asymilowanych, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnej organizacji rynku danych produktów.

3. Obniżoną stawkę stosuje się w odniesieniu do wywozu towarów objętych kodem CN 3505 10 50 w przypadku, gdy refundacja produkcyjna stosowana wobec produktów podstawowych, zużywanych podczas zakładanego okresu produkcji danych towarów, na mocy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1722/93 ([1]). Obniżoną stawkę ustala się zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1548/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

▼B

Artykuł 16

W przypadku skrobi ziemniaczanej objętej kodem CN 1108 13 00, stawkę refundacji ustala się oddzielnie, w równoważniku kukurydzy, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, przez zastosowanie kryteriów określonych w art. 15 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Ilości zużytej skrobi ziemniaczanej przelicza się na równoważne ilości kukurydzy zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku mieszanek D-glucitolu (sorbitolu) objętych kodami CN 2905 44 i 3824 60, gdy zainteresowana strona nie dokona zgłoszenia określonego w art. 49 z podaniem informacji wymaganych na mocy art. 52 ust. 1 lit. d) lub w przypadku, gdy nie załączy ona do zgłoszenia wystarczającej dokumentacji dowodowej, stawka refundacji dla tych mieszanek jest taka sama, jak dla produktu podstawowego, do którego stosuje się najniższą stawkę refundacji.

Artykuł 17

Refundacja dla skrobi objętej kodem CN 1108 11 00 do 1108 19 90, albo dla produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 powstałych z przetworzenia takich skrobi, przyznawana jest jedynie w przypadku przedstawienia przez dostawcę deklaracji poświadczającej, że przedmiotowe produkty zostały wyprodukowane bezpośrednio ze zbóż, ziemniaków lub ryżu, z wykluczeniem zastosowania podproduktów uzyskanych podczas produkcji innych produktów rolnych lub towarów.

Deklarację stosuje się, do czasu jej odwołania, w odniesieniu do wszystkich dostaw od tego samego producenta. Sprawdza się ją zgodnie z art. 49.

Artykuł 18

1. W przypadku, gdy zawartość suchej masy skrobi ziemniaczanej asymilowanej do skrobi kukurydzianej na mocy art. 3 ust. 1 wynosi 80 % albo więcej, stawką refundacji wywozowej jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14. Jeżeli zawartość suchej masy jest niższa niż 80 %, stawką refundacji jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14 i pomnożona przez 1/80 część faktycznej zawartości procentowej suchej masy.

Dla wszystkich innych rodzajów skrobi o zawartości suchej masy 87 % lub większej, stawką refundacji wywozowej jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14. Jeżeli zawartość suchej masy jest niższa niż 87 %, stawką refundacji jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14, pomnożona przez 1/87 część faktycznej zawartości procentowej suchej masy.

Jeżeli zawartość suchej masy glukozy albo syropów maltodekstrynowych objętych kodami CN 1702 30 59, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 lub 2106 90 55 wynosi 78 % lub więcej, stawką refundacji jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14. Jeżeli zawartość suchej masy takich syropów jest niższa niż 78 %, stawką refundacji jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14, pomnożona przez 1/78 część faktycznej zawartości procentowej suchej masy.

2. Do celów ust. 1 zawartość suchej masy skrobi ustala się z zastosowaniem metody określonej w załączniku IV do rozporządzenia Komisji (WE) nr 824/2000 ([1]); zawartość suchej masy glukozy albo syropów maltodekstrynowych ustala się z zastosowaniem metody 2 określonej w załączniku II do dyrektywy Komisji 79/796/EWG ([2])

([1]) Dz.U. L 100 z 20.4.2000, str. 31. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).
([2]) Dz.U. L 239 z 22.9.1979, str. 24.

▼B

albo innej odpowiedniej metody analitycznej dającej przynajmniej takie same gwarancje.

3. W przypadku dokonywania zgłoszenia określonego w art. 49, wnioskodawca deklaruje zużytą zawartość suchej masy skrobi, glukozy albo syropów maltodekstrynowych.

Artykuł 19

1. W przypadku, gdy wymaga tego sytuacja na świecie w odniesieniu do handlu kazeiną objętą kodem CN 3501 10, kazeinianami objętymi kodem CN 3501 90 90 lub albuminą jaja kurzego objętą kodami CN 3502 11 90 i 3502 19 90 lub w przypadku szczególnych wymogów niektórych rynków, refundacje dla tych towarów mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia.

2. Stawka refundacji do towarów objętych kodami CN 1902 11 00, 1902 19 i 1902 40 10 może być zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia.

3. Refundacja może być zróżnicowana w zależności od tego, czy została wcześniej ustalona, zgodnie z art. 29, czy też nie.

Artykuł 20

1. Stawką refundacji jest stawka obowiązująca w dniu wywozu towarów, z wyjątkiem następujących przypadków:

a) wniosek został złożony zgodnie z art. 29 dla wcześniejszego ustalenia stawki refundacji;

b) wniosek został złożony zgodnie z art. 41 ust. 2, a stawkę refundacji ustalono z wyprzedzeniem w dniu złożenia wniosku o świadectwo refundacji.

2. W przypadku stosowania systemu wcześniejszego ustalania stawki refundacji, stawka obowiązująca w dniu złożenia wniosku o wcześniejsze ustalenie stosowana jest w odniesieniu do towarów wywożonych w terminie późniejszym, w trakcie okresu ważności świadectwa refundacji, zgodnie z przepisami art. 39 ust. 2 akapit drugi. Jednakże wnioski o wcześniejsze ustalenie stawki złożone w czwartek są traktowane tak, jakby zostały złożone w następnym dniu roboczym.

Stawkę refundacji dostosowuje się według tych samych zasad, jakie mają zastosowanie do wcześniejszego ustalania refundacji w przypadku produktów podstawowych wywożonych w stanie nieprzetworzonym, lecz z wykorzystaniem współczynników przeliczeniowych określonych w załączniku V dla przetworzonych produktów zbożowych i ryżowych.

3. Wyciągi ze świadectw refundacji, w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, nie są przedmiotem wcześniejszego ustalania stawki, niezależnie od świadectw, z których zostały wydane.

Artykuł 21

Jeżeli wywożone towary zostały wymienione w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2571/97, stawka refundacji dla przetworów mlecznych jest stawką obowiązującą w przypadku przetworów mlecznych po obniżonej cenie, chyba że eksporter przedstawi dowody, że przedmiotowe towary nie zawierają przetworów mlecznych po obniżonej cenie.

▼B

ROZDZIAŁ III

ŚWIADECTWA REFUNDACJI

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie wydają każdemu wnioskodawcy, bez względu na jego miejsce prowadzenia działalności we Wspólnocie, świadectwa refundacji, które są ważne na terenie całej Wspólnoty.

Świadectwa refundacji gwarantują wypłatę refundacji z zastrzeżeniem, że spełnione zostaną warunki określone w rozdziale V. Mogą one zawierać wcześniejsze ustalenie stawek refundacji. Świadectwa są ważne tylko na jeden okres budżetowy.

2. Przyznanie refundacji wywozowych dla wywozu produktów podstawowych w postaci towarów objętych załącznikiem II lub zbóż poddanych kontroli celnej do produkcji napojów spirytusowych określonych w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 uwarunkowane jest okazaniem świadectwa refundacji wydanego zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia.

Przepisów pierwszego akapitu nie stosuje się w odniesieniu do dostaw określonych w art. 4 ust. 1 tiret trzecie i w art. 36 ust. 1, 40 ust. 1, 44 ust. 1, oraz w art. 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 lub w odniesieniu do wywozu określonego w rozdziale IV niniejszego rozporządzenia.

3. Przyznanie refundacji według systemu wcześniejszego ustalania przewidzianego w art. 20 ust. 2 uwarunkowane jest okazaniem świadectwa refundacji zawierającego informację o wcześniejszym ustaleniu stawek refundacji.

Artykuł 23

1. Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ma zastosowanie do świadectw refundacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 w sprawie praw i obowiązków wynikających z świadectw refundacji denominowanych w ilościach, mają zastosowanie *mutatis mutandis* do praw i obowiązków wynikających ze świadectw refundacji określonych w niniejszym rozporządzeniu dla kwot denominowanych w EUR, uwzględniając przepisy zawarte w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, art. 8 ust. 2 i ust. 4, art. 9, 12 i 14, art. 18 ust. 1, art. 21, 24, 32, 33 i 35, art. 36 ust. 5 oraz art. 42, 46, 47 i 50 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie mają zastosowania do świadectw refundacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.

4. Dla celów art. 40 i 41 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, świadectwa ważne do dnia 30 września nie mogą być przedłużone. W takich przypadkach świadectwa zostają anulowane dla wszystkich kwot, na które nie zostały złożone wnioski z powodu siły wyższej, a odnośne zabezpieczenie zostaje zwolnione.

Artykuł 24

1. Wniosek o świadectwo refundacji oraz samo świadectwo refundacji sporządza się w oparciu o wzór przedstawiony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, a kwotę wyraża w EUR.

▼B

Dokumenty te wypełnia się zgodnie z instrukcjami podanymi w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli wnioskodawca nie zamierza dokonywać wywozu z Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym składa wniosek o świadectwo refundacji, właściwe władze mogą je zatrzymać, w szczególności w formie pliku komputerowego. W takim przypadku właściwe władze informują wnioskodawcę, iż jego wniosek został zarejestrowany oraz udzielają mu informacji określonych w egzemplarzu posiadacza świadectwa refundacji, zwanego dalej „egzemplarzem nr 1”. Egzemplarza dla organu wydającego (zwanego dalej „egzemplarzem nr 2”) nie wydaje się.

Właściwe władze natomiast rejestrują wszystkie informacje ze świadectw refundacji określone w sekcjach III i IV załącznika VI oraz kwoty wnioskowane na podstawie danego świadectwa.

Artykuł 25

Przyznanie refundacji dla zbóż objętych kontrolą celną w związku z wytwarzaniem napojów spirytusowych określonych w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 jest uwarunkowane okazaniem świadectwa refundacji wydanego zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia.

Dla potrzeb stosowania art. 22 zboża takie zostają uznane za wywiezione.

Artykuł 26

Bez uszczerbku dla art. 27, świadectwa refundacji są niezbywalne.

Artykuł 27

1. Obowiązki wynikające ze świadectw są niezbywalne.

Prawa wynikające ze świadectw mogą być przeniesione przez ich tytularnego posiadacza w trakcie całego okresu ważności, pod warunkiem, że prawa wynikające z każdego świadectwa lub jego wyciągu zostają przeniesione na korzyść tylko jednego beneficjenta oraz że nazwisko i adres beneficjenta przyjmującego takie prawa jest wpisane w rubryce 20 formularza wniosku o przyznanie świadectwa refundacji, określonego w art. 24, nie później niż w momencie składania wniosku. Takie przeniesienie praw będzie odnosiło się do kwot jeszcze nieprzyznanych dla świadectwa lub wyciągu.

Przed wydaniem świadectwa do rubryki 22 wpisuje się następujący tekst i uzupełnić go zgodnie ze szczegółowymi informacjami przewidzianymi we wniosku: „Prawa mogą ewentualnie zostać przeniesione na … (nazwisko i adres beneficjenta)”.

Jeżeli nazwisko i adres potencjalnego beneficjenta nie zostały podane we wniosku o przyznanie świadectwa, rubrykę 6 skreśla się.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku świadectw refundacji wydanych po dniu 1 czerwca dla towarów wywiezionych przed dniem 1 października, nie obowiązuje wymóg podania nazwiska i adresu beneficjenta w rubryce 20 formularza wniosku. Rubryki 6 nie wykreśla się wówczas z takich świadectw refundacji.

3. Beneficjenci nie mogą przenosić nabytych praw dalej, ale mogą przenieść je z powrotem na posiadacza tytularnego.

W takich przypadkach, organ wydający wpisuje jedną z informacji, ustalonych w Załączniku VIII, w rubryce 6 świadectwa.

▼B

Artykuł 28

1. W przypadku wniosku o przeniesienie praw przez posiadacza tytularnego lub w przypadku przeniesienia zwrotnego na posiadacza tytularnego, organ wydający lub agencja/agencje wyznaczone przez każde Państwo Członkowskie wprowadzają poniższe informacje do świadectwa lub, jeżeli to właściwe, do jego wyciągu:

a) nazwisko i adres beneficjenta, zgodnie z art. 27 ust. 1 lub wpisem określonym w art. 27 ust. 3;

b) datę przeniesienia lub przeniesienia zwrotnego na posiadacza tytularnego, potwierdzoną pieczęcią właściwego organu lub agencji.

2. Przeniesienie praw przez lub przeniesienie zwrotne na posiadacza tytularnego wchodzi w życie z datą wpisu określonego w ust. 1 lit. b).

Artykuł 29

Wnioski o wcześniejsze ustalenie stawek refundacji dotyczą wszystkich stosowanych stawek refundacji.

Wniosek o wcześniejsze ustalenie stawki refundacji może zostać złożony w momencie składania wniosku o świadectwo refundacji albo w każdym czasie po dniu, w którym świadectwo refundacji zostało przyznane.

Wnioski o wcześniejsze ustalenie stawki refundacji zostają przygotowane zgodnie z sekcją II załącznika VI, wykorzystując formularz określony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. Wcześniejszego ustalenia nie stosuje się do wywozu dokonanego przed dniem złożenia wniosku.

Wnioski o wcześniejsze ustalenie stawki refundacji złożone w czwartek są traktowane tak, jakby zostały złożone w następnym dniu roboczym.

Artykuł 30

Posiadacz świadectwa refundacji może zwrócić się o wydanie wyciągu ze świadectwa sporządzonego w postaci ustalonej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. Wniosek zawiera informacje podane w punkcie 3 sekcji II załącznika VI do niniejszego rozporządzenia.

Kwotę, na jaką składany jest wniosek o wyciąg, odnotowuje się na oryginale świadectwa.

Artykuł 31

1. Wydanie świadectwa refundacji zobowiązuje jego posiadacza do złożenia wniosku o refundacje równe kwocie, na jaką wydane zostało świadectwo, w odniesieniu do towarów wywożonych podczas okresu ważności świadectwa refundacji. Celem zagwarantowania wywiązania się z tego obowiązku wnosi się zabezpieczenie określone w art. 43.

2. Obowiązki określone w ust. 1 są obowiązkami pierwotnymi w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Obowiązki pierwotne uważa się za wypełnione, jeżeli eksporter przekaże specjalny wniosek dotyczący towarów wywożonych w okresie ważności świadectwa refundacji zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 32 niniejszego rozporządzenia oraz w sekcji V załącznika VI.

W przypadku, gdy specjalny wniosek nie jest zgłoszeniem wywozowym, zostaje złożony w terminie trzech miesięcy od daty wygaśnięcia ważności świadectwa refundacji, którego numer został podany w specjalnym wniosku, z wyjątkiem przypadku siły wyższej.

▼B

Jeżeli termin trzech miesięcy wymieniony w akapicie trzecim nie zostanie dotrzymany, obowiązek wymieniony w pierwszym zdaniu ust. 1 nie może być uznany za dopełniony. Zabezpieczenie przewidziane w art. 43 dla danej kwoty ulega w związku z tym przepadkowi.

3. Dowód na spełnienie obowiązku pierwotnego zostaje dostarczony właściwym władzom w postaci przedstawienia egzemplarza nr 1 świadectwa refundacji, właściwie oznaczonego zgodnie z art. 32 ust. 2. Przedmiotowe dowody przedstawia się do końca dziewiątego miesiąca po wygaśnięciu okresu ważności świadectwa refundacji. Zabezpieczenie przewidziane w art. 43 ulega przepadkowi, proporcjonalnie do kwoty, w odniesieniu do której eksporter nie przedstawił wymaganego dowodu przed upływem określonego terminu.

Artykuł 32

1. Każdy eksporter wypełnia specjalny wniosek o wypłatę w rozumieniu art. 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999. Zostaje on przedstawiony organowi odpowiedzialnemu za wypłaty, łącznie z odpowiednimi świadectwami, poza przypadkiem rejestracji świadectw w rozumieniu art. 24 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Właściwe władze mogą uznać, że specjalny wniosek nie jest dokumentem dotyczącym wypłaty refundacji określonym w art. 49 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Właściwe władze mogą uznać specjalny wniosek za zgłoszenie wywozowe w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999. W tym przypadku, datą otrzymania specjalnego wniosku przez władze odpowiedzialne za wypłaty określone w ust. 2 niniejszego artykułu jest data otrzymania przez te władze zgłoszenia wywozowego. We wszystkich innych przypadkach, specjalny wniosek zawiera szczegółowe dane dotyczące zgłoszenia wywozowego.

2. Władze odpowiedzialne za wypłaty ustalają wnioskowaną kwotę na podstawie informacji zamieszczonych w specjalnym wniosku, przyjmując za wyłączną podstawę ilość i charakter wywożonego produktu podstawowego (produktów podstawowych) oraz obowiązującą stawkę refundacji (stawki). Wszystkie te informacje trzeba zamieścić lub wyraźnie określić w zgłoszeniu wywozowym.

Władze odpowiedzialne za wypłaty odznaczają przedmiotową kwotę na świadectwie refundacji w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania specjalnego wniosku.

Świadectwa oznacza się na odwrotnej stronie egzemplarza nr 1; rubryki 28, 29 i 30, zamiast ilości zawierają kwoty wyrażone w EUR.

Akapit czwarty stosuje się *mutatis mutandis* do świadectw przechowywanych w formie elektronicznej.

3. Po przypisaniu, jeżeli świadectwo refundacji nie jest zarejestrowane, egzemplarz nr 1 świadectwa zwraca się posiadaczowi lub na życzenie eksportera, przechowywany jest on przez władze dokonujące wypłaty.

4. Zabezpieczenie zatrzymane w odniesieniu do kwoty, do której przypisano świadectwo refundacji dla wywożonych towarów może zostać zwolnione albo przeniesione na poczet gwarancji wypłaty zaliczki refundacji zgodnie z rozdziałem 2 rozporządzenia nr 800/1999.

Artykuł 33

O świadectwa refundacji wydane dla pojedynczego okresu budżetowego można się ubiegać oddzielnie, w sześciu transzach. Wnioski o przyznanie świadectw mogą być składane najpóźniej do dnia:

a) 7 września dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 października;

▼B

b) 7 listopada dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 grudnia;

c) 7 stycznia dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 lutego;

d) 7 marca dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 kwietnia;

e) 7 maja dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 czerwca;

f) 7 lipca dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 sierpnia.

Podmioty mogą składać wnioski o przyznanie świadectwa refundacji tylko dla transzy właściwej dla najbliższej daty zamknięcia, jak podano w akapicie pierwszym lit. a) do f), po dacie złożenia wniosku.

Artykuł 34

Ostateczne terminy przekazywania Komisji informacji przez Państwa Członkowskie w sprawie wniosków o świadectwa podano poniżej:

a) 14 września dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. a);

b) 14 listopada dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. b);

c) 14 stycznia dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. c);

d) 14 marca dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. d);

e) 14 maja dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. e);

f) 14 lipca dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. f).

Artykuł 35

1. Łączną kwotę, na jaką mogą opiewać wydane świadectwa refundacji dla każdego okresu budżetowego, określa się zgodnie z ust. 2.

2. Od kwoty stanowiącej maksymalną kwotę refundacji, określoną zgodnie z art. 9 ust. 2 Porozumienia, odejmuje się następujące elementy:

a) kwotę przekraczającą maksymalną kwotę oraz niesłusznie przyznaną w poprzednim roku budżetowym;

b) kwotę zarezerwowaną na pokrycie refundacji wywozu określonego w rozdziale IV niniejszego rozporządzenia;

c) kwoty, dla których świadectwa refundacji ważne podczas danego okresu budżetowego zostały wydane.

Kwotę, w odniesieniu do której wydane świadectwa, określone w art. 45, zostały zwrócone, dodaje się do liczby otrzymanej zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.

Otrzymana kwota jest powiększona o niewykorzystaną kwotę zarezerwowaną na pokrycie refundacji dla wywozu określonego w rozdziale IV.

W przypadku wątpliwości odnośnie jakichkolwiek kwot określonych w akapicie pierwszym lit. a) do c), zostają one uwzględnione podczas określania kwoty końcowej.

Artykuł 36

Łączna kwota, na jaką mogą zostać wydane świadectwa na każdy z okresów określonych w art. 33, wynosi:

▼B

a) 30 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 września, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. a);

b) 27 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 listopada, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. b);

c) 32 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 stycznia, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. c);

d) 44 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 marca, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. d);

e) 67 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 maja, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. e);

f) 100 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 lipca, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. f).

Artykuł 37

1. W przypadku, gdy łączna kwota odpowiadająca wnioskom otrzymanym w każdym z odnośnych okresów przekracza kwotę maksymalną określoną w art. 35, Komisja ustanawia współczynnik redukcji, stosowany do wszystkich wniosków złożonych przed odpowiednią datą określoną w art. 33, celem dostosowania przedmiotowej kwoty do kwoty maksymalnej określonej w art. 35.

Komisja publikuje przedmiotowy współczynnik w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w terminie pięciu dni roboczych od daty określonej w art. 34.

2. Jeżeli Komisja ustanawia współczynnik redukcji, świadectwa są wydawane na wnioskowane kwoty, pomnożone przez 1 minus współczynnik redukcji wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu lub w art. 38 ust. 3 lit. a).

Jednakże, dla transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. f), wnioskodawcy mogą wycofać swoje wnioski w ciągu pięciu dni roboczych od opublikowania wartości współczynnika redukcji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia o kwotach, na jakie opiewają wnioski o przyznanie świadectw refundacji, które zostały wycofane zgodnie z drugim akapitem ust. 2.

Artykuł 38

1. Jeżeli kwoty określone zgodnie z art. 35 pozostają dostępne, Komisja może, poprzez publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, najpóźniej dnia 10 sierpnia, upoważnić do składania wniosków o przyznanie świadectw refundacji od najbliższego poniedziałku, dla towarów, które zostaną wywiezione przed dniem 1 października.

W przypadku takiej publikacji zastosowanie mają przepisy ust. 2 i 3.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o wnioskach złożonych w ciągu tygodnia w następny wtorek. Odpowiednie świadectwa mogą być wydawane od następnego poniedziałku po powiadomieniu Komisji, o ile Komisja nie wyda odmiennych instrukcji.

3. Jeżeli ogólna kwota, której dotyczą wnioski otrzymane w danym tygodniu składania wniosków, przewyższa kwotę dostępną na mocy ust. 1, Komisja podejmuje jeden lub więcej z następujących kroków:

▼B

a) stosuje współczynnik redukcji do wniosków o wydanie świadectw refundacji, złożonych w danym tygodniu składania wniosków, o których Państwa Członkowskie poinformowały Komisję i na które nie zostały jeszcze wydane świadectwa refundacji;

b) instruuje Państwa Członkowskie, aby te odrzucały wnioski złożone w danym tygodniu, o których nie powiadomiły jeszcze Komisji;

c) zawiesza przyjmowanie wniosków o świadectwa refundacji.

4. Jakiekolwiek rozporządzenie podjęte na mocy ust. 3 zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w ciągu czterech dni od otrzymania powiadomienia o złożonych wnioskach, zgodnie z ust. 2.

▼M2

Artykuł 38a

1. Jeżeli po dacie zamknięcia składania wniosków o wydanie świadectw refundacji dla danej transzy, o której mowa w art. 33 akapit pierwszy lit. a)–f), nie opublikowano na mocy art. 37 ust. 2 współczynnika redukcji, podmioty gospodarcze mogą składać wnioski o wydanie świadectwa refundacji na dowolną pozostałą kwotę dostępną dla danej transzy, w odniesieniu do której nie składano jeszcze wniosków.

Wnioski należy składać najpóźniej do kolejnej daty zamknięcia ustanowionej w art. 33 akapit pierwszy lit. a)–f).

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wnioskach złożonych w ciągu tygodnia w następny wtorek. Odpowiednie świadectwa mogą być wydawane od następnego poniedziałku po powiadomieniu Komisji, o ile Komisja nie wyda odmiennych instrukcji.

3. Jeżeli ogólna kwota, której dotyczą wnioski otrzymane w danym tygodniu składania wniosków, przewyższa kwotę dostępną, o której mowa w ust. 1, Komisja podejmuje jeden lub więcej z następujących kroków:

a) stosuje współczynnik redukcji do wniosków o wydanie świadectw refundacji, złożonych w danym tygodniu składania wniosków, o których państwa członkowskie poinformowały Komisję i na które nie zostały jeszcze wydane świadectwa refundacji;

b) instruuje państwa członkowskie, aby te odrzucały wnioski złożone w danym tygodniu, o których nie powiadomiły jeszcze Komisji;

c) zawiesza składanie wniosków o wydanie świadectwa refundacji.

▼B

Artykuł 39

1. Świadectwa refundacji są ważne od daty wydania zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

2. Świadectwa refundacji zachowują ważność do ostatniego dnia piątego miesiąca po miesiącu, w którym złożony został wniosek o przyznanie świadectwa, lub do ostatniego dnia okresu budżetowego, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza. Świadectwa refundacji określone w art. 40 zachowują jednakże ważność do ostatniego dnia piątego miesiąca po miesiącu, w którym złożony został wniosek o przyznanie świadectwa.

Jeżeli stawki refundacji zostały ustalone wcześniej, zgodnie z art. 29, stawki te obowiązują do ostatniego dnia piątego miesiąca po miesiącu, w którym złożony został wniosek o wcześniejsze ustalenie stawki, lub do ostatniego dnia okresu ważności świadectwa, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza.

▼B

Artykuł 40

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2298/2001 ([1]) stosuje się do wniosków o przyznanie świadectw refundacji oraz świadectw refundacji wydanych dla wywozu towarów, będących częścią międzynarodowych operacji pomocy żywnościowej, w rozumieniu art. 10 ust. 4 Porozumienia.

Artykuł 41

1. Dla celów art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zastosowanie mają przepisy zawarte w ust. 2 do 11 niniejszego artykułu.

2. Od dnia 1 października każdego okresu budżetowego wnioski o świadectwa w związku z zaproszeniem do składania ofert wydanym w kraju trzecim przywozu, ustalające refundacje wywozowe z wyprzedzeniem w dniu złożenia wniosku, mogą być przygotowywane zgodnie z niniejszym artykułem, poza okresami ustalonymi w art. 33 i 38, jeżeli suma kwot odnoszących się do pojedynczego zaproszenia do składania ofert, na które jeden lub więcej eksporterów przygotowało jeden lub więcej wniosków o przyznanie świadectw refundacji, i na które nie wydano jeszcze świadectw, nie przekracza 2 mln EUR.

Jednakże limit ten może zostać podniesiony do 4 mln EUR, jeżeli żaden ze współczynników redukcji opublikowanych od początku okresu budżetowego i określonych w art. 37 ust. 1 nie przekracza 50 %.

3. Kwota, na którą opiewają wnioski o przyznanie świadectw, nie może przekroczyć ilości podanej w zaproszeniu do składania ofert, pomnożonej przez odpowiednią(e) stawkę(i) refundacji, ustaloną(e) z wyprzedzeniem w dniu złożenia wniosku. Nie uwzględnia się tolerancji lub opcji zamieszczonych w zaproszeniu do składania ofert.

4. Poza informacjami określonymi w art. 49 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji informacje o kwotach, w odniesieniu do których ma zastosowanie każde świadectwo oraz o dacie i godzinie złożenia każdego wniosku.

5. Jeżeli kwoty zgłoszone zgodnie z ust. 4, po dodaniu do kwot, w odniesieniu do których jeden lub więcej wniosków o przyznanie świadectwa zostało złożonych, w ramach tego samego zaproszenia do składania ofert, przekraczają obowiązujący limit określony w ust. 2, Komisja powiadamia Państwa Członkowskie w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania dodatkowych informacji określonych w ust. 4, że świadectwo refundacji nie zostaje wydane danemu podmiotowi gospodarczemu.

6. Komisja może zawiesić stosowanie ust. 2, jeżeli skumulowana suma kwot świadectw refundacji, które mogą zostać wydane zgodnie z art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, przekracza w danym okresie budżetowym kwotę 4 mln EUR. Decyzja o takim zawieszeniu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

7. W drodze wyjątku od art. 39 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, świadectwa wydane zgodnie z art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 są ważne od daty wydania w rozumieniu art. 23 ust 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. Świadectwa refundacji są ważne do końca ósmego miesiąca po miesiącu, w którym zostały wydane, lub do dnia 30 września, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza. Stawki ustalone wcześniej obowiązują do ostatniego dnia ważności świadectwa.

8. Jeżeli właściwe władze stwierdzą spełnienie przesłanek, zgodnie z art. 49 ust. 9 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, że organ,

([1]) Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2080/2004 (Dz.U. L 360 z 7.12.2004, str. 4).

▼B

który wystąpił z zaproszeniem do składania unieważnił zamówienie z powodów niezależnych od zwycięski oferent i niestanowiących przypadku siły wyższej, zwalniają zabezpieczenia w przypadkach, kiedy wcześniej ustalona stawka refundacji dla produktów podstawowych odpowiadająca największej refundacji, w porównaniu z innymi zużytymi produktami podstawowymi, jest wyższa niż lub równa stawce refundacji obowiązującej w ostatnim dniu ważności świadectwa.

9. Jeżeli właściwe władze stwierdzą spełnienie przesłanek, zgodnie z art. 49 ust. 9 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, że organ, który wystąpił z zaproszeniem do składnia ofert zobowiązał zwycięski oferent do przyjęcia zmian w zamówieniu z powodów niezależnych od niego i niestanowiących przypadku siły wyższej, mogą przedłużyć ważność świadectwa oraz okres czasu podczas którego ma zastosowanie stawka refundacji wcześniej ustalona do dnia 30 września.

10. Jeżeli zwycięski oferent przedstawi odpowiedni dowód, zgodnie z art. 49 ust. 9 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, że w zaproszeniu do składania ofert lub zamówieniu udzielonemu w wyniku rozstrzygnięcia przetargu przewidziany jest margines błędu lub opcja ponad 5 % organ, który wystąpił z zaproszeniem do składania ofert skorzysta z tej klauzuli, obowiązek wywozu zostaje uznany za dopełniony, jeżeli ilość wywiezionych towarów jest maksymalnie 10 % mniejsza od ilości odpowiadającej kwocie, na jaką wydane zostało świadectwo.

Akapit pierwszy stosuje się, pod warunkiem, że ustalona wcześniej stawka refundacji dla produktów podstawowych, odpowiadająca największej refundacji, w porównaniu z innymi zużytymi produktami podstawowymi, jest wyższa lub równa stawce refundacji obowiązującej w ostatnim dniu ważności świadectwa. W takich przypadkach stawka 95 %, wymieniona w art. 44 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, zostaje zastąpiona stawką 90 %.

11. Dla celów niniejszego artykułu, limit czasowy 21 dni, określony w art. 49 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zostaje wydłużony do 44 dni.

Artykuł 42

Bez uszczerbku dla art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, można sporządzać wyciągi, zachowujące ważność na całym terytorium Wspólnoty, ze świadectw zarejestrowanych jako ważne w jednym Państwie Członkowskim.

SEKCJA 2

Zabezpieczenia

Artykuł 43

Wnioski o przyznanie świadectw refundacji, z wyjątkiem wniosków odnoszących się do operacji pomocy żywnościowej, określonej w art. 40, są ważne tylko po wniesieniu zabezpieczenia w wysokości 25 % wnioskowanej kwoty, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Zabezpieczenie zostaje zwolnione zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 44 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 44

1. Jeżeli na podstawie art. 37 ust. 2 lub art. 38 ust. 3 lit. a) stosowany jest współczynnik redukcji, część zabezpieczenia, równa kwocie wnie-

▼B

sionego zabezpieczenia pomnożonej przez współczynnik redukcji, zostaje niezwłocznie zwolniona.

2. Jeżeli wnioskodawca wycofa swój wniosek o przyznanie świadectwa, zgodnie z art. 37 ust. 2, zwolnione zostaje 80 % początkowej kwoty zabezpieczenia.

3. Zabezpieczenie zostaje zwolnione w całości po zawnioskowaniu przez posiadacza świadectwa o refundację o łącznej wysokości sięgającej 95 % kwoty, na którą zostało wydane świadectwo. Na wniosek posiadacza tytularnego Państwo Członkowskie może zwolnić zabezpieczenie w ratach, proporcjonalnie do kwot, w odniesieniu do których warunki określone w art. 31 ust. 2 i ust. 3 zostały spełnione, pod warunkiem że posiadacz przedstawi dowód potwierdzający zawnioskowanie przez niego o kwotę równą przynajmniej 5 % kwoty wskazanej na świadectwie.

4. Jeżeli wnioski zostały złożone o świadectwa w odniesieniu do wysokości poniżej 95 % kwoty, na jaką świadectwo zostało wydane, część zabezpieczenia, równa 25 % różnicy między 95 % kwoty, na którą wydane zostało świadectwo, a kwotą rzeczywiście wykorzystanej refundacji, ulega przepadkowi.

Jeżeli kwota, w odniesieniu do której warunki określone w art. 31 ust. 2 i ust. 3 zostały spełnione, jest niższa niż 5 % kwoty wskazanej na świadectwie, całość zabezpieczenia ulega przepadkowi.

Jeżeli łączna kwota zabezpieczenia ulegająca przepadkowi wynosi 100 EUR lub mniej dla danego świadectwa, Państwo Członkowskie zwalnia zabezpieczenie w całości.

Artykuł 45

1. Jeżeli świadectwo lub jego wyciąg zostają zwrócone organowi wydającemu w terminie odpowiadającym pierwszym dwóm trzecim okresu ważności, odpowiednia kwota zabezpieczenia ulegająca przepadkowi zostaje zmniejszona o 40 %, a dla potrzeb wyliczenia takiego okresu każda część dnia jest traktowana jako jeden cały dzień.

Jeżeli świadectwo lub jego wyciąg zostają zwrócone organowi wydającemu w czasie równym ostatniej jednej trzeciej jego okresu ważności lub w ciągu miesiąca od daty jego wygaśnięcia, odpowiednia kwota zabezpieczenia ulegająca przepadkowi zostaje zmniejszona o 25 %.

2. Przepisy zawarte w ust. 1 obowiązują tylko dla świadectw i ich wyciągów zwróconych organom wydającym w czasie trwania okresu budżetowego, dla którego świadectwa te zostały wydane, pod warunkiem że zostaną zwrócone nie później niż dnia 30 czerwca w tym okresie budżetowym.

ROZDZIAŁ IV

WYWÓZ NIEOBJĘTY ŚWIADECTWAMI

Artykuł 46

Dla każdego okresu budżetowego od dnia 1 października 2004 r., wywóz nie objęty świadectwami kwalifikuje się do wypłaty refundacji w ramach limitu określonego rezerwą łączną w wysokości 40 mln EUR na każdy rok budżetowy.

Artykuł 47

1. Artykułu 46 nie stosuje się do wywozu będącego częścią międzynarodowej pomocy żywnościowej w rozumieniu art. 10 ust. 4 Porozu-

▼B

mienia, ani do dostaw określonych w art. 4 ust. 1 akapit drugi tiret trzecie i w art. 36 ust. 1, 40 ust. 1, 44 ust. 1 i 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

2. Artykuł 46 jest stosowany w odniesieniu do wywozu realizowanego przez podmioty, które nie posiadały świadectwa refundacji od początku danego okresu budżetowego i nie posiadają takiego świadectwa na dzień wywozu. Wnioski składane przez podmioty na warunkach ustanowionych w art. 32 ust. 1 w trakcie roku budżetowego, łącznie ze wnioskami o przedmiotowy wywóz, nie powodują wypłaty kwoty przekraczającej 75 000 EUR.

Jeżeli specjalny wniosek zostanie uznany przez właściwe władze za zgłoszenie celne, w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, data złożenia wniosku może, za zgodą właściwych władz, być datą przyjęcia przez władze celne przedmiotowego zgłoszenia wywozowego.

3. Artykuł 46 ma zastosowanie tylko w Państwie Członkowskim, w którym podmiot ma swoją siedzibę.

Artykuł 48

Państwa Członkowskie informują Komisję, nie później niż piątego dnia każdego miesiąca, o kwotach refundacji przyznanych na podstawie art. 46 od szesnastego dnia miesiąca do końca poprzedniego miesiąca, i nie później niż dwudziestego dnia każdego miesiąca o kwotach refundacji przyznanych na podstawie art. 46 od pierwszego do piętnastego dnia tego miesiąca. Jeżeli to właściwe, Państwa Członkowskie informują Komisję o nieprzyznaniu żadnych refundacji w tych dniach.

Ze względu na zobowiązania międzynarodowe Wspólnoty, Komisja może zawiesić stosowanie art. 46 do wywozu nieobjętego świadectwem refundacji, na maksymalny okres 20 dni roboczych, jeżeli suma kwot, o których Państwa Członkowskie poinformowały Komisję, osiąga 30 mln EUR.

W tych samych okolicznościach, Komisja może, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3448/93, zawiesić stosowanie art. 46 niniejszego rozporządzenia do wywozu nieobjętego świadectwem refundacji, na okres przekraczający 20 dni roboczych.

ROZDZIAŁ V

OBOWIĄZKI EKSPORTERA

Artykuł 49

1. Jeżeli towary mają zostać wywiezione, zainteresowana strona deklaruje ilości produktów podstawowych, produktów uzyskanych w wyniku ich przetworzenia albo produktów asymilowanych do jednej z tych dwóch kategorii zgodnie z art. 3, które zostały faktycznie zużyte, w rozumieniu art. 10, do wytworzenia tych towarów, w odniesieniu do których wnioskowana jest refundacja, albo w inny sposób odnieść się do tego składu, jeżeli został on określony zgodnie z art. 10 akapit trzeci.

2. Jeżeli towary zostały zużyte do produkcji towarów, które mają zostać wywiezione, deklaracja strony zainteresowanej zawiera ilość faktycznie zużytych towarów oraz charakter i ilość każdego z produktów podstawowych, produktów uzyskanych w wyniku ich przetworzenia i/albo produktów asymilowanych do jednej z tych dwóch kategorii zgodnie z art. 3, z których uzyskano dane towary.

Zainteresowana strona, na poparcie swej deklaracji, zobowiązana jest dostarczyć właściwym władzom wszystkie dokumenty i informacje, jakie te władze uznają za stosowne.

▼B

Właściwe władze sprawdzają prawidłowość przedstawionych im deklaracji za pomocą odpowiednich środków.

3. Na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego, na którego terytorium przeprowadzane są formalności celne związane z wywozem, właściwe władze drugiego Państwa Członkowskiego przekazują im bezpośrednio wszystkie informacje, które są w stanie uzyskać, aby umożliwić sprawdzenie deklaracji sporządzonej przez zainteresowaną stronę.

Artykuł 50

Na zasadzie odstępstwa od art. 49, oraz po konsultacji z właściwymi władzami, deklaracja zużytych produktów i/lub towarów można zastąpić zbiorczą deklaracją ilości zużytych produktów albo odniesieniem do deklaracji dotyczącej tych ilości, jeżeli zostały one już ustalone na mocy art. 10 akapit trzeci oraz pod warunkiem że producent przekazuje do dyspozycji władz wszelkie informacje konieczne do sprawdzenia deklaracji.

Artykuł 51

Eksporter, który nie złoży deklaracji określonej w art. 49 albo nie dostarczy zadowalających informacji na poparcie swej deklaracji, nie jest uprawniony do refundacji.

Niemniej jednak, jeżeli towary te są wymienione w kolumnach 1 i 2 załącznika IV, na wniosek strony przyznaje się jej refundację. Charakter i ilość produktów podstawowych, uwzględniane przy obliczaniu takiej refundacji, określa się na podstawie analizy towarów przeznaczonych do wywozu oraz zgodnie z tabelą przeliczeniową zamieszczoną w załączniku IV. Właściwe władze podejmują decyzję dotyczącą warunków przeprowadzenia analizy i informacji, jakie przedstawia się na poparcie takiego wniosku.

Koszt takiej analizy ponosi eksporter.

Artykuł 52

1. Artykuł 49 nie ma zastosowania do ilości produktów rolnych określonych zgodnie z załącznikiem III, z wyjątkiem:

a) ilości produktów określonych w art. 49 ust. 1. wywożonych w postaci towarów otrzymanych częściowo z produktów, odnośnie do których wypłata refundacji wywozowej nie jest objęta przepisami wymienionymi w art. 1 ust. 1 zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 11 akapit 3;

b) ilości jaj i produktów jajecznych wywożonych w formie ciasta makaronowego, objętego kodem CN 1902 11 00;

c) ilości suchej masy świeżego ciasta makaronowego, jak w art. 11 akapit 2;

d) charakteru produktów podstawowych faktycznie zużytych do produkcji D-glucitolu (sorbitolu), oznaczonego kodami CN 2905 44 i 3824 60, oraz, w razie potrzeby, proporcji D-glucitolu (sorbitolu) otrzymanego z produktów skrobiowych i sacharozy;

e) ilości kazeiny wywożonej w postaci towarów objętych kodem CN 3501 90 90;

f) stopnia Plato piwa wytworzonego ze słodu objętego kodem CN 2202 90 10;

g) ilości jęczmienia niebrowarnego zaakceptowanych przez właściwe władze.

▼B

Opis towarów podany w zgłoszeniu wywozowym i wniosku o przyznanie refundacji odnośnie towarów wymienionych w załączniku III uwzględnia nazewnictwo podane w tym załączniku.

2. W przypadku analizy towarów dla celów art. 49, 50, 51 lub ust. 1 lub 3 niniejszego artykułu, stosuje się metody analizy określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 4056/87 ([1]) lub w razie ich braku, metody mające zastosowanie w odniesieniu do klasyfikacji Wspólnej Taryfy Celnej towarów podobnych, które są przywożone do Wspólnoty.

3. Na dokumencie poświadczającym wywóz wyszczególnia się ilości towarów wywożonych oraz ilości produktów określonych w art. 49 ust. 1 lub zamieścić odniesienie do składu określonego zgodnie z art. 10 akapit trzeci. Jednakże w przypadku, gdy stosuje się art. 51 akapit drugi, te drugie ilości zastępuje się ilościami produktów podstawowych wymienionych w kolumnie 4 załącznika IV, odpowiednio do wyników analizy wywożonych towarów.

▼M1

4. Aby refundacja dla towarów oznaczonych kodami CN 0403 10 51 do 0403 10 99, 0403 90 71 do 0403 90 99, 0405 20 10, 0405 20 30, 2105 00 99, 3502 11 90 oraz 3502 19 90 została przyznana, towary te spełniają wymogi określone w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]) i w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([3]), w szczególności zaś wymóg przygotowania ich w zatwierdzonym zakładzie i ich zgodności z wymogiem posiadania znaku zdrowotności, określonym w sekcji A załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

▼B

5. Dla celów art. 49 i 50, każde Państwo Członkowskie informuje Komisję o kontrolach przeprowadzanych na jego terytorium, odnośnie różnych rodzajów wywożonych towarów. Komisja informuje z kolei o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 53

1. Zgodnie z art. 49 i 50, dla towarów oznaczonych kodami CN 0405 20 10, 0405 20 30, 1806 90 60 do 1806 90 90, 1901 lub 2106 90 98, o wysokiej procentowej zawartości przetworów mlecznych oznaczonych kodami CN 0402 10 19, 0402 21 19, 0405 lub 0406, zainteresowana strona przedstawia deklarację stwierdzającą, że żaden z przetworów mlecznych nie został wwieziony z kraju trzeciego, lub specyfikację ilości przetworów mlecznych wwiezionych z krajów trzecich.

2. Dla celów ust. 1, sformułowanie „o wysokiej procentowej zawartości" oznacza zawartość 51 lub więcej kilogramów przetworów mlecznych określonych w ust. 1 na 100 kilogramów wywiezionych towarów.

3. W przypadku złożenia wniosku o określenie ilości zgodnie z art. 10 akapit trzeci, właściwe władze mogą zaakceptować jakiekolwiek zaświadczenie przedstawione przez zainteresowaną stronę, potwierdzające, że przetwory mleczne określone w ust. 1, które zostały przywiezione z krajów trzecich, nie będą stosowane.

4. Deklaracja sporządzona zgodnie z ust. 1 lub świadectwo sporządzone zgodnie z ust. 3 może być zaakceptowane przez właściwe władze o ile będą pewne, że cena zapłacona za przetwory mleczne określone w ust. 1 zawarte w towarach wywożonych jest równa lub zbliżona do ceny przeważającej na rynku Wspólnoty, dla równoważnego produktu. Porównując ceny uwzględnia się datę zakupu przetworu mlecznego.

([1]) Dz.U. L 379 z 31.12.1987, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 202/98 (Dz.U. L 21 z 28.1.1998, str. 5).
([2]) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1.
([3]) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55.

▼B

ROZDZIAŁ VI

WYPŁATA REFUNDACJI

Artykuł 54

1. W przypadku wywozu zrealizowanego między dniem 1 października a dniem 15 października każdego roku, refundacja nie zostaje wypłacona przed dniem 16 października.

W przypadku wywozu realizowanego na podstawie świadectwa refundacji wydanego na dany okres budżetowy, oraz jeżeli Komisja uzna, że występuje niebezpieczeństwo niewypełnienia przez Wspólnotę jej zobowiązań międzynarodowych, wypłaty refundacji zaplanowane po zakończeniu tego okresu nie są realizowane przed dniem 16 października. W tym przypadku, termin określony w art. 49 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 może zostać czasowo wydłużony do trzech miesięcy i 15 dni w drodze rozporządzenia, które ma zostać opublikowane przed dniem 20 września w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼M4

_____

▼M3

3. Dla towarów wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia i w drodze odstępstwa od art. 17 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, kwota ustanowiona w lit. b) ustępu pierwszego tego artykułu stosuje się niezależnie od kraju lub terytorium przeznaczenia, do którego towary są wywożone:

a) w przypadku towarów, które są pakowane z przeznaczeniem do sprzedaży detalicznej konsumentom w bezpośrednich opakowaniach, których zawartość netto nie przekracza 2,5 kg lub w pojemnikach zawierających nie więcej niż 2 litry, opatrzonych etykietowaniem w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) wymieniającym importera w kraju przeznaczenia, lub którego tekst jest w języku urzędowym kraju przeznaczenia lub w języku łatwo zrozumiałym w tym kraju;

b) w przypadkach, w których konkretny eksporter w okresie 2 lat poprzedzających datę złożenia wniosku o zezwolenie, o którym mowa w ust. 4, przynajmniej 12 razy wywoził towary o zawartości nie więcej niż 90 % masy dowolnego poszczególnego produktu podstawowego, względem którego refundacja podlega wypłacie, posiadające ten sam 8-cyfrowy kod CN i tego samego odbiorcę lub odbiorców.

4. W przypadkach przewidzianych w ust. 3 państwo członkowskie może, na wniosek, udzielić formalnego zezwolenia zwalniającego danego eksportera z obowiązku dostarczania dokumentów wymaganych na mocy art. 16 rozporządzenia nr 800/1999, innych niż dokument przewozowy.

Zezwolenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest ważne, o ile nie zostanie cofnięte, przez okres nie dłuższy niż dwa lata i jest odnawialne. Państwa członkowskie mogą cofnąć zezwolenie, według własnego uznania, i w szczególności wycofują je bezzwłocznie, kiedy mają rozsądne podstawy, aby podejrzewać, że eksporter nie przestrzegał warunków konkretnego zezwolenia.

Zwolnienia udzielone zgodnie z akapitem pierwszym należy uznawać za czynniki ryzyka, które mają być uwzględnione dla celów art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 4045/89.

Eksporterzy korzystający ze zwolnienia podają numer zezwolenia na jednolitym dokumencie administracyjnym i na szczególnym wniosku o wypłatę, o których mowa w art. 32 tego rozporządzenia.

_____

([1]) Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29.

▼M3

5. Nie naruszając ust. 4, w przypadkach przewidzianych w ust. 3 lit. b) państwa członkowskie mogą zwolnić danego eksportera z obowiązku dostarczenia dokumentów przewozowych dla wszystkich wywozów objętych zezwoleniem, jeżeli od danego eksportera wymaga się, aby dostarczył dokumenty przewozowe, w liczbie nie mniejszej niż 10 % liczby zgłoszeń wywozowych lub jeden rocznie, w zależności od tego, która z tych liczb jest większa, które zostaną wybrane przez państwa członkowskie przy zastosowaniu kryteriów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 3122/94.

6. W przypadku towarów wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, jeżeli zgłoszenie wywozowe zostało przyjęte nie później niż dnia 30 września 2007 r. i względem którego eksporter nie jest w stanie dostarczyć dowodu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, towary uznaje się za przywiezione do kraju trzeciego na podstawie przedstawienia kopii dokumentu przewozowego oraz jednego z dokumentów wymienionych w art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 800/1999 lub dokumentu bankowego, wydanego przez zatwierdzonych pośredników mających siedzibę we Wspólnocie, które zaświadczają, że zapłata za dany wywóz została dokonana na konto eksportera otwarte u tego pośrednika, lub dowodu zapłaty.

Do celów stosowania art. 20 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 państwa członkowskie biorą pod uwagę przepisy zawarte w akapicie pierwszym.

▼B

ROZDZIAŁ VII

OBOWIĄZEK INFORMOWANIA

Artykuł 55

1. Państwa Członkowskie informują Komisję, do 10 dnia każdego miesiąca, o:

a) kwotach, na jakie opiewały zwrócone świadectwa refundacji w poprzednim miesiącu, zgodnie z art. 45 ust. 1;

b) kwotach, na jakie opiewały świadectwa refundacji do zapłacenia w poprzednim miesiącu, co do których nie zostały wypełnione obowiązki wymienione w art. 31 ust. 1 zgodnie z art. 31 ust. 2 lub ust. 3;

c) świadectwach refundacji wydanych w poprzednim miesiącu, określonych w art. 40;

d) świadectwach refundacji wydanych w poprzednim miesiącu, zgodnie z art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Kwoty wymienione w lit. b) pierwszego akapitu są różnicowane, w zależności od okresu budżetowego, do którego odnoszą się świadectwa refundacji.

2. Co roku do dnia 1 listopada Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ogólnej kwocie przypisanej przed dniem 1 października tego roku do świadectw refundacji wydanych w okresie budżetowym kończącym się dnia 30 września poprzedniego roku kalendarzowego.

Artykuł 56

1. Najpóźniej do końca miesiąca następującego po każdym miesiącu kalendarzowym, Państwa Członkowskie przekazują Komisji, za pośrednictwem zabezpieczonego sieciowego Systemu Wymiany Danych (DEX), informacje statystyczne dotyczące towarów objętych niniejszym rozporządzeniem, dla których przyznane zostały w poprzednim miesiącu refundacje wywozowe, w rozbiciu na ośmiocyfrowe kody CN, obejmujące:

▼B

a) ilości takich towarów, wyrażone w tonach lub innych podanych jednostkach miary;

b) kwoty, wyrażone w EUR lub walucie krajowej, refundacji wywozowych przyznanych za poprzedni miesiąc dla wszystkich wymienionych podstawowych produktów rolnych;

c) ilości, wyrażone w tonach, każdego z podstawowych produktów rolnych, dla których przyznano refundacje.

2. Przed dniem 1 stycznia każdego roku, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o łącznych kwotach refundacji, które zostały przez nie faktycznie przyznane do dnia 30 września poprzedniego roku, dla towarów wywiezionych w poprzednich okresach budżetowych, a które nie zostały wcześniej przekazane, z podaniem odnośnych okresów.

3. Dla celów ust. 1 i ust. 2, wykaz przyznanych refundacji obejmuje zaliczki. Zwroty bezpodstawnie wypłaconych refundacji są odnotowywane osobno.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 57

Rozporządzenia (EWG) nr 3615/92, (WE) nr 3223/93 i (WE) nr 1520/2000 zostają niniejszym uchylone.

Wszelkie odesłania do uchylonych rozporządzeń są rozumiane jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IX.

Artykuł 58

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie będzie miało zastosowanie do wniosków złożonych od dnia 8 lipca 2005 r. o świadectwa do wykorzystania od dnia 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Produkty podstawowe

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, granulkach lub innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy (Grupa Produktów 2)
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, granulkach lub innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 26 % masy (Grupa Produktów 3)
ex 0404 10 02 do ex 0404 10 16	Serwatka w proszku, granulkach lub innej stałej postaci, niezawierająca dodatku cukru lub innego środka słodzącego (Grupa Produktów 1)
ex 0405 10	Masło o zawartości tłuszczu 82 % masy (Grupa Produktów 6)
ex 0407 00 30	Jaja drobiu, w skorupkach, świeże lub zakonserwowane, inne niż jaja wylęgowe
ex 0408	Jaja bez skorupek i żółtka jaj, nadające się do spożycia przez ludzi, świeże, suszone, mrożone lub inaczej zakonserwowane, niesłodzone
1001 10 00	Pszenica durum
1001 90 99	Pszenica zwyczajna i meslin, inne niż nasiona meslinu
1002 00 00	Żyto
1003 00 90	Jęczmień, inny niż nasiona jęczmienia
1004 00 00	Owies
1005 90 00	Kukurydza, inna niż nasiona kukurydzy
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony
1006 40 00	Ryż łamany
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż hybrydy do siewu
1701 99 10	Cukier biały
ex 1702 19 00	Laktoza, zawierająca w stanie suchym 98,5 % czystego produktu
1703	Melasy powstałe z ekstrakcji lub rafinacji cukru

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Towary, dla których refundacje wywozowe mogą być wypłacone

Kod CN	Wyszczególnienie	Produkty rolne, dla których mogą być przyznane refundacje wywozowe				
		III: patrz Załącznik III				
		Zboża (1)	Ryż (2)	Jaja (3)	Cukier, melasy lub izoglukoza (4)	Przetwory mleczne (5)
1	2	3	4	5	6	7
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana kwaśna, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatycznego, lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:					
0403 10	– Jogurt:					
0403 10 51 do 0403 10 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao:					
	– – – Aromatyzowany	X	X	X	X	
	– – – pozostałe:					
	– – – – Zawierające dodatek owoców i/lub orzechów	X	X		X	
	– – – – Zawierające dodatek kakao	X	X	X	X	
0403 90	– Pozostałe:					
0403 90 71 do 0403 90 99	– – Aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców i/lub orzechów lub kakao:					
	– – – Aromatyzowane	X	X	X	X	
	– – – Pozostałe:					
	– – – – Zawierające dodatek owoców lub orzechów	X	X		X	
	– – – – Zawierające dodatek kakao	X	X	X	X	
ex 0405	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; produkty mleczarskie do smarowania:					
0405 20	– Produkty mleczarskie do smarowania:					
0405 20 10	– – O zawartości tłuszczu 39 % masy i większej, ale mniejszej niż 60 % masy					X
0405 20 30	– – O zawartości tłuszczu 60 % masy i większej, ale nieprzekraczającej 75 % masy					X
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:					

▼B

1	2	3	4	5	6	7
0710 40 00	– Kukurydza cukrowa					
	– – W postaci kolb	X			X	
	– – W postaci ziaren	III			X	
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:					
0711 90 30	– – – Kukurydza cukrowa					
	– – – – W postaci kolb	X			X	
	– – – – W postaci ziaren	III			X	
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub wyroby z tłuszczów lub olejów zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów, lub olejów z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje, lub ich frakcje objęte pozycją 1516:					
1517 10	– Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej:					
1517 10 10	– – Zawierająca więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów z mleka					X
1517 90	– Pozostałe:					
1517 90 10	– – Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka					X
1702 50 00	– Fruktoza chemicznie czysta				X	
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:					
1704 10	– Guma do żucia, nawet pokryta cukrem:	X			X	
1704 90	– Pozostałe:					
1704 90 30	– – Biała czekolada	X			X	X
1704 90 51 do 1704 90 99	– – Pozostałe	X	X		X	X
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao:					
1806 10	– Proszek kakaowy zawierający dodatek cukru lub innego środka słodzącego:					
	– – słodzony wyłącznie przez dodanie sacharozy	X		X	X	
	– – pozostałe	X		X	X	X
1806 20	– Pozostałe przetwory w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, paście, proszku, granulkach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg:					

▼B

1	2	3	4	5	6	7
	– – Okruchy czekolady mlecznej (kod CN 1806 20 70)	X		X	X	X
	– – Pozostałe przetwory z pozycji 1806 20	X	X	X	X	X
1806 31 00 oraz 1806 32	– Pozostałe, w blokach, tabliczkach lub batonach:	X	X	X	X	X
1806 90	– Pozostałe:					
	– – ex 1806 90 (11, 19, 31, 39, 50)	X	X	X	X	X
	– – ex 1806 90 (60, 70, 90)	X		X	X	X
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone					
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej					
	– – Przetwory spożywcze produktów wymienionych w pozycjach 0401 do 0404, zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy	X	X	X	X	X
	– – Pozostałe	X	X		X	X
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych i cukierniczych, produktów lub herbatników objętych pozycją 1905					
	– – Przetwory spożywcze produktów wymienionych w pozycjach 0401 do 0404, zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy	X	X	X	X	X
	– – Pozostałe	X	X		X	X
1901 90	– Pozostałe:					
1901 90 11 oraz 1901 90 19	– – Ekstrakt słodowy	X	X			
1901 90 99	– – – Pozostałe					
	– – – – Przetwory spożywcze towarów wymienionych w pozycjach 0401 do 0404, zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy	X	X	X	X	X
	– – – – Pozostałe	X	X		X	X
ex 1902						

▼B

1	2	3	4	5	6	7
	Makarony, nawet gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:					
	– Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:					
1902 11 00	– – Zawierające jaja:					
	– – – Z pszenicy durum oraz z innych zbóż	III		X		
	– – – Pozostałe:	X		X		
1902 19	– – Pozostałe:					
	– – – Z pszenicy durum oraz z innych zbóż	III				X
	– – – Pozostałe:	X				X
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet gotowane lub inaczej przygotowane:					
1902 20 91 oraz 1902 20 99	– – Pozostałe:	X	X		X	X
1902 30	– Pozostałe makarony	X	X		X	X
1902 40	– Kuskus:					
1902 40 10	– – Nieprzygotowany:					
	– – – Z pszenicy durum	III				
	– – – Pozostały	X				
1902 40 90	– – Pozostały	X	X		X	X
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach	X				
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
	– Niesłodzony ryż dmuchany lub wstępnie przegotowany					
	– – Zawierający kakao ([28])	X	III	X	X	X
	– – Niezawierający kakao	X	III		X	X
	– Pozostałe, zawierające kakao ([28])	X	X	X	X	X

1	2	3	4	5	6	7
	– Pozostałe	X	X		X	X
1905	Chleb, wyroby piekarnicze, ciasta, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:					
1905 10 00	– Pieczywo chrupkie	X			X	X
1905 20	– Piernik i podobne	X		X	X	X
	– Słodkie herbatniki; gofry i wafle:					
1905 31	– – Słodkie herbatniki	X		X	X	X
1905 32	– – Wafle i gofry	X		X	X	X
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne tosty:	X		X	X	X
1905 90	– Pozostałe:					
1905 90 10	– – Mace	X				
1905 90 20	– – Opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:	X	X			
1905 90 30	– – – Chleb niezawierający dodatku miodu, jajek, sera lub owoców, a zawierający w suchej masie nie więcej niż 5 % masy cukru i nie więcej niż 5 % masy tłuszczu	X				
1905 90 45 do 1905 90 90	– – – Pozostałe produkty	X		X	X	X
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:					
2001 90	– Pozostałe:					
2001 90 30	– – Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*):					
	– – – W postaci kolb	X			X	
	– – – W postaci ziaren	III			X	
2001 90 40	– – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej	X			X	
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:					
2004 10	– Ziemniaki:					

▼B

1	2	3	4	5	6	7
	– – Pozostałe:					
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków	X	X		X	X
2004 90	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:					
2004 90 10	– – Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*):					
	– – – W postaci kolb	X			X	
	– – – W postaci ziaren	III			X	
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:					
2005 20	– Ziemniaki:					
2005 20 10	– – W postaci mąki, mączki lub płatków	X	X		X	X
2005 80 00	– Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*):					
	– – W postaci kolb	X			X	
	– – W postaci ziaren	III			X	
ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
2008 99	– – Pozostałe:					
	– – – Niezawierające dodatku spirytusu:					
	– – – – Niezawierające dodatku cukru:					
2008 99 85	– – – – – Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*):					
	– – – – – – W postaci kolb	X				
	– – – – – – W postaci ziaren	III				
2008 99 91	– – – – – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej	X				
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté; cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:					

▼B

1	2	3	4	5	6	7
	– Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy i produkty na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy:					
2101 12 98	– – – Pozostałe	X	X		X	
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté, oraz produkty na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty lub maté:					
2101 20 98	– – – Pozostałe	X	X		X	
2101 30	– Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:					
	– – Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy:					
2101 30 19	– – – Pozostałe	X			X	
	– – Ekstrakty, esencje i koncentraty cykorii palonej i pozostałych palonych namiastek kawy:					
2101 30 99	– – – Pozostałe	X			X	
ex 2102	Drożdże (aktywne lub nieaktywne); pozostałe mikroorganizmy jednokomórkowe, martwe (z wyłączeniem szczepionek objętych pozycją 3002); gotowe proszki do pieczenia:					
2102 10	– Drożdże aktywne					
2102 10 31 oraz 2102 10 39	– – Drożdże piekarnicze:	X				
2105	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao:					
	– Zawierające kakao	X	X	X	X	X
	– Pozostałe	X	X		X	X
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
2106 90	– Pozostałe:					
2106 90 10	– – Fondue z sera	X	X		X	X
2106 90 92 oraz 2106 90 98	– – Pozostałe:	X	X		X	X
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009:					
2202 10 00	– Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane	X			X	

▼B

1	2	3	4	5	6	7
2202 90	– Pozostałe:					
2202 90 10	– – Niezawierające produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404:					
	– – – Piwo otrzymywane ze słodu, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 0,5 % obj.	III				
	– – – Pozostałe	X			X	
2202 90 91 do 2202 90 99	– – Pozostałe	X			X	X
2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi:	X			X	
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:					
2208 20	– Napoje spirytusowe otrzymane przez destylację wina z winogron lub wytłoków z winogron:				X	
2208 30	– Whisky:					
	– – Inne niż bourbon					
ex 2208 30 32 do 2208 30 88	– – – Whisky, inne niż wymienione w rozporządzeniu (EWG) nr 2825/93	X				
2208 50 11 do 2208 50 19	– Gin	X				
2208 50 91 do 2208 50 99	– Geneva	X			X	
2208 60	– Wódka	X				
2208 70	– Likiery i kordiały	X		X	X	X
2208 90	– Pozostałe:					
2208 90 41	– – – – Ouzo w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych	X			X	
2208 90 45	– – – – – – – Calvados, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych				X	
2208 90 48					X	

▼B

1	2	3	4	5	6	7
	– – – – – – – Inne napoje alkoholowe destylowane z owoców, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych					
2208 90 52	– – – – – – – Korn, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych	X			X	
2208 90 56	– – – – – – – Pozostałe, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych	X			X	
2208 90 69	– – – – – Pozostałe napoje alkoholowe, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych	X			X	X
2208 90 71	– – – – – Alkohole destylowane z owoców, w pojemnikach o poj. ponad 2 litrów				X	
2208 90 77	– – – – – Pozostałe, w pojemnikach o poj. ponad 2 litrów	X			X	
2208 90 78	– – – – Pozostałe napoje alkoholowe, w pojemnikach o poj. ponad 2 litrów	X			X	X
ex 2905	Alkohole alifatyczne i ich fluorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne:					
2905 43 00	– – Mannitol	III			III	
2905 44	– – D-glucitol (sorbitol)	III			III	
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:					
3302 10	– W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów:					
3302 10 29	– – – – – Pozostałe	X			X	X
3501	Kazeina, kazeiniany i pozostałe pochodne kazeiny; kleje kazeinowe:					
3501 10	– Kazeina					III
3501 90	– Pozostałe:					
3501 90 10	– – Kleje kazeinowe					X
3501 90 90	– – Pozostałe:					III
ex 3502						

▼B

1	2	3	4	5	6	7
	Albuminy (włączając koncentraty dwu lub więcej białek serwatki, zawierające w przeliczeniu na suchą masę więcej niż 80 % masy białka serwatki), albuminiany i pozostałe pochodne albumin:					
	– Albumina jaja:					
3502 11	– – Suszona					
3502 11 90	– – – Pozostała			III		
3502 19	– – Pozostała					
3502 19 90	– – – Pozostała			III		
3502 20	– Albuminy mleka: (laktalbuminy)					
3502 20 91 oraz 3502 20 99	– – Pozostałe					III
ex 3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (na przykład skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych skrobiach modyfikowanych, z wyjątkiem skrobi wymienionych w punkcie 3505 10 50	X	X			
3505 10 50	– – – Skrobie, estryfikowane lub eteryfikowane	X				
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyśpieszające barwienie, utrwalacze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
3809 10	– Na bazie substancji skrobiowych	X	X			
ex 3824	Gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
3824 60	– Sorbitol, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44	III			III	

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78).
([2]) Rozporządzenie (WE) nr 3072/95 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96).
([3]) Rozporządzenie (EWG) nr 2771/75 (Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 45).
([4]) Rozporządzenie (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).
([5]) Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48).
([6]) Zawierające do 6 % kakao.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Ilości referencyjne, wymienione w art. 11

Kod CN	Wyszczególnienie	Pszenica zwykła	Pszenica durum	Kuku rydza	Ryż długoziarnisty całkowicie bielony	Ryż okrągło ziarnisty całkowicie bielony	Jęczmień	Cukier biały	Serwatka (GP1)	Odtłuszczone mleko w proszku (GP2)	Jaja w skorupkach
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:										
0710 40 00	– Słodka kukurydza										
	– – W postaci ziaren			100 (1)							
0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:										
0711 90 30	– – – Kukurydza cukrowa										
	– – – – W postaci ziaren			100 (1)							
1902	Makarony, nawet gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:										
	– Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:										
1902 11 00	– – Zawierające jaja										
	– – – Z pszenicy durum, niezawierające lub zawierające nie więcej niż 3 % innych zbóż w masie, o zawartości popiołu w suchej masie (2)										
	– – – – nieprzekraczającej 0,95 %		160 (3)								(4)
	– – – – przekraczającej 0,95 %, ale nieprzekraczającej 1,10 %		150 (3)								(4)
	– – – – przekraczającej 1,10 %, ale nieprzekraczającej 1,30 %		140 (3)								(4)

▼B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	– – – – przekraczającej 1,30 %		0								
	– – – Pozostałe, wyprodukowane ze zbóż:										
	– – – – Zawierające w masie 80 % lub więcej pszenicy durum, o zawartości popiołu w suchej masie (2):										
	– – – – – nieprzekraczającej 0,87 %	32	128 (3)								(4)
	– – – – – przekraczającej 0,87 %, ale nieprzekraczającej 0,99 %	30	120 (3)								(4)
	– – – – – przekraczającej 0,99 %, ale nieprzekraczającej 1,15 %	28	112 (3)								(4)
	– – – – – przekraczającej 1,15 %	0	0								
	– – – – Zawierające w masie mniej niż 80 % pszenicy durum, o zawartości popiołu w suchej masie (2):										
	– – – – – nieprzekraczającej 0,75 %	80	80 (3)								(4)
	– – – – – przekraczającej 0,75 %, ale nieprzekraczającej 0,83 %	75	75 (3)								(4)
	– – – – – przekraczającej 0,83 %, ale nieprzekraczającej 0,93 %	70	70 (3)								(4)
	– – – – – przekraczającej 0,93 %	0	0								
	– – – Pozostałe (inne niż ze zbóż): por. załącznik II										
1902 19	– – Pozostałe (inne niż te zawierające jaja):										
	– – – Z pszenicy durum, niezawierające lub zawierające w masie nie więcej niż 3 % innych zbóż, o zawartości popiołu w suchej masie:										
	– – – – Nieprzekraczającej 0,95 %		160								
	– – – – przekraczającej 0,95 %, ale nieprzekraczającej 1,10 %		150								
			140								

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	– – – – przekraczającej 1,10 %, ale nieprzekraczającej 1,30 %										
	– – – – przekraczającej 1,30 %		0								
	– – – Pozostałe, wyprodukowane ze zbóż:										
	– – – – Zawierające w masie 80 % lub więcej pszenicy durum, o zawartości popiołu w suchej masie:										
	– – – – – Nieprzekraczającej 0,87 %	32	128								
	– – – – – przekraczającej 0,87 %, ale nieprzekraczającej 0,99 %	30	120								
	– – – – – przekraczającej 0,99 %, ale nieprzekraczającej 1,15 %	28	112								
	– – – – – przekraczającej 1,15 %	0	0								
	– – – – Zawierające w masie mniej niż 80 % pszenicy durum, o zawartości popiołu w suchej masie:										
	– – – – – Nieprzekraczającej 0,75 %	80	80								
	– – – – – przekraczającej 0,75 %, ale nieprzekraczającej 0,83 %	75	75								
	– – – – – przekraczającej 0,83 %, ale nieprzekraczającej 0,93 %	70	70								
	– – – – – przekraczającej 0,93 %	0	0								
	– – – Pozostałe (inne niż te ze zbóż): por. załącznik II										
1902 40	– Kuskus:										
1902 40 10	– – Nieprzygotowany:										
	– – – Z pszenicy durum, niezawierający lub zawierający nie więcej niż 3 % innych zbóż w masie, o zawartości popiołu w suchej masie ([2]):										
	– – – – Nieprzekraczającej 0,95 %		160								

▼B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	– – – – przekraczającej 0,95 %, ale nieprzekraczającej 1,10 %		150								
	– – – – przekraczającej 1,10 %, ale nieprzekraczającej 1,30 %		140								
	– – – – przekraczającej 1,30 %		0								
	– – – Pozostałe (inne niż te z pszenicy durum): por. załącznik II										
1902 40 90	– – Pozostałe (przygotowane): por. załącznik II										
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:										
1904 10	– Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych:										
ex 1904 10 30	– – Otrzymane z ryżu:										
	– – – Niesłodzony ryż dmuchany					165					
1904 20	– Przetwory spożywcze otrzymane z nieprażonych płatków zbożowych lub z mieszaniny nieprażonych płatków zbożowych i prażonych płatków zbożowych lub zbóż spęcznionych:										
ex 1904 20 95	– – – Otrzymane z ryżu:										
	– – – – Niesłodzony ryż dmuchany					165					
1904 90	– Pozostałe:										
ex 1904 90 10	– – Ryż:										
	– – – Ryż wstępnie obgotowany (5)				120						
2001											

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:										
ex 2001 90 30	– – Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*)										
	– – – W postaci ziaren			100 (1)							
2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:										
ex 2004 90 10	– – Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*)										
	– – – W postaci ziaren			100 (1)							
2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:										
ex 2005 80 00	– Kukurydza cukrowa (*Zea mays var. saccharata*)										
	– – W postaci ziaren			100 (1)							
2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:										
ex 2008 99 85	– – – – – Kukurydza, w postaci ziaren, inna niż kukurydza cukrowa (*Zea mays var. Saccharata*):										
	– – – – – – W postaci ziaren			60 (1)							
ex 2202 90 10	– – – Piwo otrzymywane ze słodu, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 0,5 % obj.:										
	– – – – Piwo otrzymywane ze słodu jęczmienia lub słodu pszenicy, bez dodatku zbóż browarnych, ryżu (lub produktów otrzymanych z ich przetworzenia) lub cukru (sacharozy lub cukru inwertowanego)						23 (6) (9)				
	– – – – – Pozostałe						22 (6) (9)				

▼B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2905	Alkohole alifatyczne i ich fluorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne:										
	– alkohole poliwodorotlenowe:										
2905 43 00	– – Mannitol:										
	– – – Otrzymany z sacharozy objętej rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001							102			
	– – – Otrzymany z produktów skrobiowych objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1784/2003			242							
2905 44	– – D-glucitol (sorbitol)										
	– – – W roztworze wodnym:										
2905 44 11	– – – – Zawierającym w masie 2 % lub mniej D-mannitolu, w przeliczeniu na zawartość D-glucitolu										
	– – – – – Otrzymany z produktów skrobiowych			169 (7)							
	– – – – – Otrzymany z sacharozy							71 (7)			
2905 44 19	– – – – Pozostałe:										
	– – – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			148 (7)							
	– – – – – Otrzymane z sacharozy							71 (7)			
2905 44 91	– – – – Zawierające w masie 2 % lub mniej D-mannitolu, w przeliczeniu na zawartość D-glucitolu										
	– – – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			242							
	– – – – – Otrzymane z sacharozy							102			
2905 44 99	– – – – Pozostałe:										
	– – – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			242							
	– – – – – Otrzymane z sacharozy							102			
3501											

▼B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Kazeina, kazeiniany i inne pochodne kazeiny; kleje kazeinowe:										
3501 10	– Kazeina									291 ([8])	
3501 90 90	– – Pozostałe										
3502	Albuminy, albuminiany i pozostałe pochodne albumin:										
	– Albumina jaja:										
3502 11	– – Suszona:										
3502 11 90	– – – Pozostałe										406
3502 19	– – Pozostałe:										
3502 19 90	– – – Pozostałe										55
3502 20	– Albumina mleka: (laktalbumina)										
3502 20 91	– – – Suszona (np. w arkuszach, łuskach, płatkach, proszku)								900		
3502 20 99	– – – Pozostałe								127		
3824	Gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: Produkty odpadowe przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:										
3824 60	– Sorbitol inny niż objęty kodem CN 2905 44:										
	– – W roztworze wodnym:										
3824 60 11	– – – Zawierającym w masie 2 % lub mniej D-mannitolu, w przeliczeniu na zawartość D-glucitolu										
	– – – – Otrzymany z produktów skrobiowych			169 ([7])							
	– – – – Otrzymany z sacharozy							71 ([7])			
3824 60 19	– – – Pozostałe:										

▼B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	– – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			148 (7)							
	– – – – Otrzymane z sacharozy							71 (7)			
3824 60 91	– – – Zawierającym w masie 2 % lub mniej D-mannitolu, w przeliczeniu na zawartość D-glucitolu										
	– – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			242							
	– – – – Otrzymane z sacharozy							102			
3824 60 99	– – – Pozostałe:										
	– – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			242							
	– – – – Otrzymane z sacharozy							102			

(1) Ilość ta odnosi się do kukurydzy w postaci ziaren, dostosowana do zawartości wilgoci równej 72 % w masie.
(2) Zawartość ustala się poprzez odjęcie od całkowitej zawartości popiołu w produkcie części popiołu otrzymanego z dodanych jaj, bazując na zależności 0,04 % popiołu w masie na każde 50 g, w zaokrągleniu do 50 g.
(3) Ilość tę pomniejsza się o 1,6 kg/100 kg dla 50 g jaj w skorupkach (lub ich ekwiwalentu w innych produktach jajecznych) na kilogram ciasta makaronowego.
(4) 5 kg/100 kg dla 50 g jaj w skorupkach (lub ich ekwiwalentu w innych produktach jajczarskich) na kilogram ciasta makaronowego, przy czym wszystkie pośrednie wartości zaokrągla się do 50 g.
(5) Ryż wstępnie obgotowany oznacza ryż całkowicie bielony w ziarnach, które zostały wstępnie obgotowane i częściowo wysuszone dla ułatwienia końcowego gotowania.
(6) Ilość tę stosuje się do piwa o stopniu Plato nie niższym niż 11° i nie wyższym niż 12°. W przypadku piwa o stopniu Plato poniżej 11°, ilość tę pomniejsza się o 9 % dla każdego stopnia Plato, zaokrąglając rzeczywistą zawartość w dół, do najbliższego stopnia Plato. W przypadku piwa o stopniu Plato powyżej 12°, ilość tę zwiększa się o 9 % dla każdego stopnia Plato, zaokrąglając rzeczywistą zawartość w górę, do najbliższego stopnia Plato.
(7) Ilości podane w kolumnach 5 i 9 dla roztworu wodnego D-glucitolu (sorbitolu) mają zastosowanie do zawartości suchej masy wynoszącej 70 %. W przypadku wodnych roztworów sorbitolu o różnej zawartości suchej masy, ilości te, w miarę potrzeb, zwiększa się lub zmniejsza, proporcjonalnie do rzeczywistej zawartości suchej masy i zaokrągla się je w dół, do najbliższego kilograma.
(8) Ustalona ilość, w zależności od zużytej kazeiny w oparciu o 291 kg odtłuszczonego mleka w proszku (Grupa Produktów 2) na każde 100 kg kazeiny.
(9) Na hektolitr piwa.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Towary, dla których ilości produktów podstawowych mogą być określane na podstawie analizy chemicznej – wraz z odnośną tabelą określoną w art. 51

Kod CN	Wyszczególnienie	Dane uzyskane w wyniku analizy towarów	Charakter produktów podstawowych, który stanowi podstawę refundacji	Ilość produktu podstawowego, który stanowi podstawę przyznania refundacji (na 100 kg towarów)
1	2	3	4	5
1704	Produkty cukiernicze (łącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:			
1704 10	– Guma do żucia, nawet pokryta cukrem	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
1704 90 30 do 1704 90 99	– – Pozostałe	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
		3. a) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie poniżej 12 %	3. a) Mleko pełne w proszku (GP3)	3. a) 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
		b) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie równa lub wyższa niż 12 %	b) Masło (GP6)	3. b) 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao			
1806 10	– Proszek kakaowy zawierający dodatek cukru lub innego środka słodzącego:	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
1806 20	– Pozostałe przetwory w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, paście, proszku, granulkach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg:	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
		3. a) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie poniżej 12 %	3. a) Mleko pełne w proszku (GP3)	3. a) 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
			b) Masło (GP6)	

1	2	3	4	5
		b) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie równa lub wyższa niż 12 %		3. b) 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1806 31 00 oraz 1806 32	– Pozostałe, w blokach, tabliczkach lub batonach:	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
		3. Tłuszcz mleczny	3. Mleko pełne w proszku (GP3)	3. 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1806 90	– Pozostałe	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
		3. a) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie poniżej 12 %	3. a) Mleko pełne w proszku (GP3)	3. a) 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
		b) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie równa lub wyższa niż 12 %	b) Masło (GP6)	3. b) 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
ex 1901	Przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
		3. a) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie poniżej 12 %	3. a) Mleko pełne w proszku (GP3)	3. a) 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
		b) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie równa lub wyższa niż 12 %	b) Masło (GP6)	b) 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1902	Makarony, nawet gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:			
ex 1902 11 00 oraz ex 1902 19		Skrobia (lub dekstryna) z pszenicy zwykłej	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie

▼B

1	2	3	4	5
	– Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej, inne niż makarony zawierające wyłącznie zboża i jaja			
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet gotowane lub inaczej przygotowane:			
1902 20 91 do 1902 20 99	– – Pozostałe	Skrobia (lub dekstryna) z pszenicy zwykłej	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1902 30	– Pozostałe makarony	Skrobia (lub dekstryna) z pszenicy zwykłej	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1902 40 90	– – (Kuskus) pozostałe	Skrobia (lub dekstryna) z pszenicy zwykłej	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach	Skrobia (lub dekstryna)	Kukurydza	1,83 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) w masie
1905	Chleb, wyroby piekarnicze, ciasta, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby			
1905 10 00	– Pieczywo chrupkie	Skrobia (lub dekstryna)	Żyto	2,09 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) w masie
1905 31	– – Słodkie herbatniki	1. Sacharoza ([1])	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ([1])
1905 32	– – Wafle i gofry	2. Glukoza ([2])	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ([2])
		3. Skrobia (lub dekstryna)	3. Pszenica zwykła	3. 1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
		4. Tłuszcz mleczny	4. Masło (GP6)	4. 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne tosty	Skrobia (lub dekstryna)	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1905 90	– Pozostałe:			
1905 90 20	– – Opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:	Skrobia (lub dekstryna)	Kukurydza	1,83 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) w masie

▼B

1	2	3	4	5
1905 90 30	– – – Chleb niezawierający dodatku miodu, jajek, sera lub owoców, a zawierający w suchej masie nie więcej niż 5 % masy cukru i nie więcej niż 5 % masy tłuszczu	Skrobia (lub dekstryna)	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1905 90 45 do 1905 90 90	– – – Inne produkty	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
		3. Skrobia (lub dekstryna)	3. Pszenica zwykła	3. 1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
		4. Tłuszcz mleczny	4. Masło (GP6)	4. 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
2105	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
		3. Tłuszcz mleczny	3. Masło (GP6)	3. 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:			
2106 90	– Pozostałe			
	– – Pozostałe:			
2106 90 98	– – – Pozostałe	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
		3. Tłuszcz mleczny	3. Masło (GP6)	3. 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009:			

▼B

1	2	3	4	5
2202 10 00	– Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
2202 90	– Pozostałe:			
2202 90 10	– – Niezawierające produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404:	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Glukoza (2)	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie (2)
2202 90 91 do 2202 90 99	– – Pozostałe	1. Sacharoza (1)	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie (1)
		2. Tłuszcz mleczny	2. Mleko pełne w proszku (GP3)	2. 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie

(1) Zawartość sacharozy w towarach (bez dalszego przetwarzania), wraz z równoważnikiem sacharozy w postaci mieszanki glukozy i fruktozy (łączna zawartość glukozy i fruktozy pomnożona przez 0,95), która jest deklarowana (w dowolnej formie) lub stwierdzona w towarach. Niemniej jednak, w przypadku gdy zawartość fruktozy w towarze jest mniejsza niż zawartość glukozy, wówczas ilość glukozy, która ma być przyjęta do powyższego wyliczenia, jest równa wagowo ilości fruktozy.

(2) Inna niż zawartość glukozy określona w adnotacji (1).

N.B.:

W przypadku zadeklarowania obecności produktu hydrolizy laktozy i/lub stwierdzenia obecności galaktozy, przed przystąpieniem do dalszych obliczeń, ilość glukozy równą ilości tej galaktozy odejmuje się od ogólnej zawartości glukozy.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Współczynniki stosowane przy przeliczaniu na produkty podstawowe, w odniesieniu do produktów określonych w art. 8

Kod CN	Przetworzony produkt rolny	Współczynnik	Produkt podstawowy
1101 00 11	Mąka z pszenicy durum o zawartości popiołu na 100 g:		
	— 0 do 900 mg	1,33	Pszenica durum
	— 901 do 1 900 mg	1,09	Pszenica durum
1101 00 15 oraz 1101 00 90	Mąką z pszenicy zwykłej i mąka z meslinu o zawartości popiołu na 100 g:		
	— 0 do 900 mg	1,33	Pszenica zwykła
	— 901 do 1 900 mg	1,09	Pszenica zwykła
1102 10 00	Mąka żytnia o zawartości popiołu na 100 g:		
	— 0 do 1 400 mg	1,37	Żyto
	— 1 401 do 2 000 mg	1,08	Żyto
1102 20 10	Mąka kukurydziana o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy	1,20	Kukurydza
1102 20 90	Mąka kukurydziana o zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % masy	1,10	Kukurydza
1102 30 00	Mąka ryżowa	1,00	Ryż łamany
1102 90 10	Mąka jęczmienna	1,20	Jęczmień
1102 90 30	Mąka owsiana	1,20	Owies
1103 11 10	Kasze i mączki z pszenicy durum	1,42	Pszenica durum
ex 1103 11 90	Kasze i mączki z pszenicy zwykłej o zawartości popiołu nieprzekraczającej 600 mg na 100 g	1,37	Pszenica zwykła
1103 13 10	Kasze i mączki z mąki kukurydzianej o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % w masie	1,20	Kukurydza
1103 13 90	Kasze i mączki z kukurydzy, o zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % w masie	1,20	Kukurydza
1103 19 10	Kasze i mączki z żyta	1,00	Żyto
1103 19 30	Kasze i mączki z jęczmienia	1,55	Jęczmień
1103 19 40	Kasze i mączki z owsa	1,80	Owies
1103 19 50	Kasze i mączki z ryżu	1,00	Ryż łamany
1103 20 10	Granulki z żyta	1,00	Żyto
1103 20 20	Granulki z jęczmienia	1,02	Jęczmień
1103 20 30	Granulki z owsa	1,00	Owies
1103 20 40	Granulki z kukurydzy	1,00	Kukurydza
1103 20 50	Granulki z ryżu	1,00	Ryż łamany
1103 20 60	Granulki z pszenicy	1,02	Pszenica zwykła
1104 12 90	Płatkowane ziarna owsa	1,80	Owies
1104 19 10	Miażdżone lub płatkowane ziarna pszenicy	1,02	Pszenica zwykła
1104 19 30	Miażdżone lub płatkowane ziarna żyta	1,40	Żyto
1104 19 50		1,44	Kukurydza

▼B

Kod CN	Przetworzony produkt rolny	Współczynnik	Produkt podstawowy
	Miażdżone lub płatkowane ziarna kukurydzy		
1104 19 69	Płatkowane ziarna jęczmienia	1,40	Jęczmień
1104 19 91	Ryż płatkowany	1,00	Ryż łamany
1104 22 20	Łuszczone (łuskane lub obierane) ziarna owsa	1,60	Owies
1104 22 30	Łuszczone i krojone lub śrutowane ziarna owsa („Grütze” lub „grutten”)	1,70	Owies
1104 23 10	Łuszczone (łuskane lub obierane) ziarna kukurydzy, nawet krojone lub śrutowane	1,30	Kukurydza
1104 29 01	Łuszczone (łuskane lub obierane) ziarna jęczmienia	1,50	Jęczmień
1104 29 03	Łuszczone i krojone lub śrutowane ziarna jęczmienia („Grütze” lub „grutten”)	1,50	Jęczmień
1104 29 05	Perełkowane ziarna jęczmienia	1,60	Jęczmień
1104 29 11	Łuszczone (łuskane lub obierane) ziarna pszenicy, nawet krojone lub śrutowane	1,02	Pszenica zwykła
1104 29 51	Ziarna pszenicy, obrobione wyłącznie przez śrutowanie	1,00	Pszenica zwykła
1104 29 55	Ziarna żyta, obrobione wyłącznie przez śrutowanie	1,00	Żyto
1104 30 10	Zarodki pszenicy, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone	0,25	Pszenica zwykła
1104 30 90	Zarodki innych zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone	0,25	Kukurydza
1107 10 11	Słód, niepalony, pszeniczny, w postaci mąki	1,78	Pszenica zwykła
1107 10 19	Słód, niepalony, pszeniczny, w innej postaci	1,27	Pszenica zwykła
1107 10 91	Słód, niepalony, z innych zbóż, w postaci mąki	1,78	Jęczmień
1107 10 99	Słód, niepalony, z innych zbóż, w innej postaci	1,27	Jęczmień
1107 20 00	Słód palony	1,49	Jęczmień
1108 11 00	Skrobia pszenna	2,00	Pszenica zwykła
1108 12 00	Skrobia kukurydziana	1,60	Kukurydza
1108 13 00	Skrobia ziemniaczana	1,60	Kukurydza
1108 19 10	Skrobia z ryżu	1,52	Ryż łamany
ex 1108 19 90	Skrobia jęczmienna lub owsiana	1,60	Kukurydza
1702 30 51	Glukoza i syrop glukozowy ([1]), niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy, zawierające w stanie suchym 99 % masy glukozy lub więcej, w postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego	2,09	Kukurydza
1702 30 59	Glukoza i syrop glukozowy ([1]), niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie	1,60	Kukurydza

▼B

Kod CN	Przetworzony produkt rolny	Współczynnik	Produkt podstawowy
	suchym mniej niż 20 % masy fruktozy, zawierające w stanie suchym 99 % masy glukozy lub więcej, pozostałe		
1702 30 91	Glukoza i syrop glukozowy (1), niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy, inne, w postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego	2,09	Kukurydza
1702 30 99	Glukoza i syrop glukozowy (1), niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy, pozostałe	1,60	Kukurydza
1702 40 90	Glukoza i syrop glukozowy (1), zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy	1,60	Kukurydza
ex 1702 90 50	Maltodekstryna, w postaci stałej, biała, nawet aglomerowana	2,09	Kukurydza
ex 1702 90 50	Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy, pozostałe	1,60	Kukurydza
1702 90 75	Karmel, w postaci proszku, nawet aglomerowany	2,19	Kukurydza
1702 90 79	Karmel, pozostałe	1,52	Kukurydza
2106 90 55	Syrop glukozowy i maltodekstrynowy, aromatyzowany lub barwiony	1,60	Kukurydza

(1) Z wyjątkiem izoglukozy.

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

Instrukcje dotyczące składania wniosków o świadectwa refundacji oraz ich wydawania i wykorzystywania

I. **WNIOSEK O ŚWIADECTWO REFUNDACJI**

Dokument „Pozwolenie na wywóz lub świadectwo z wcześniejszym ustaleniem refundacji" zostaje opatrzony pieczęcią „Świadectwo refundacji; non-aneks I". Informacja ta może być wprowadzona w wersji elektronicznej.

Wnioskodawcy wypełniają rubryki 4, 8, 17 i 18 oraz, w miarę potrzeb, rubrykę 7. W rubrykach. 17 i 18, kwota zostaje podana w EUR.

Rubryk od 13 do 16 nie wypełnia się.

W rubryce 20, wnioskodawcy określają, czy planują wykorzystanie świadectwa refundacji jedynie w Państwie Członkowskim, w którym zostało wydane, czy wnioskują o świadectwo refundacji, które jest ważne w całej Wspólnocie.

▼M2

Wnioskodawcy wpisują w rubryce 20:

— tekst „Artykuł 33" lub inny zgodny z wymogami właściwych organów, jeżeli wniosek odnosi się do świadectwa przewidzianego w art. 33,

— tekst „Artykuł 38" lub inny zgodny z wymogami właściwych organów, jeżeli wniosek odnosi się do świadectwa przewidzianego w art. 38,

— tekst „Artykuł 38a" lub inny zgodny z wymogami właściwych organów, jeżeli wniosek odnosi się do świadectwa przewidzianego w art. 38a.

▼B

Wnioskodawcy wpisują datę i miejsce złożenia wniosku i podpisać wniosek.

II. **WNIOSEK O WCZEŚNIEJSZE USTALENIE REFUNDACJI – WNIOSEK O WYCIĄGI ZE ŚWIADECTW REFUNDACJI**

1. Wniosek o wcześniejsze ustalenie składany równocześnie z wnioskiem o świadectwo refundacji.

   Patrz sekcja I (wnioskodawcy wypełniają rubrykę 8).

2. Wniosek o wcześniejsze ustalenie składany po wydaniu świadectwa refundacji.

   W tym przypadku, eksporter wypełnia wniosek i wpisuje następującą informację:

   — w rubrykach 1 i 2, nazwę organu, który wydał świadectwo refundacji, w odniesieniu, do którego składany jest wniosek o wcześniejsze ustalenie, oraz numer świadectwa;

   — w rubryce 4, nazwę/nazwisko posiadacza świadectwa;

   W rubryce 8 zaznacza „tak".

3. Wnioski o wyciąg ze świadectwa refundacji zawierają następujące informacje:

   — w rubrykach 1 i 2, nazwę organu, który wydał świadectwo refundacji, w odniesieniu do którego składany jest wniosek o wyciąg, oraz numer oryginału świadectwa;

   — w rubryce 4, nazwisko/nazwę posiadacza świadectwa refundacji;

   — w rubrykach 17 i 18, kwotę z wnioskowanego wyciągu, podaną w EUR.

III. **WYDAWANIE ŚWIADECTW REFUNDACJI Z WCZEŚNIEJSZYM USTALENIEM REFUNDACJI DO WYKORZYSTANIA W CAŁEJ WSPÓLNOCIE ORAZ WYDAWANIE WYCIĄGÓW ZE ŚWIADECTW**

Egzemplarze 1 i 2 zostają wydane na podstawie wzorów zamieszczonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Tytuł „Pozwolenie na wywóz lub świadectwo z wcześniejszym ustaleniem refundacji" zostaje opatrzony pieczęcią „Świadectwo refundacji; non-aneks I".

▼B

Formularz wypełnia się w następujący sposób:

a) W rubryce 1 wpisuje się nazwę i adres organu wydającego świadectwo. W rubryce 2 albo 23 wpisuje się numer świadectwa refundacji (nadany przez organ wydający).

W przypadku wyciągów ze świadectwa refundacji, w rubryce 3 wpisuje się drukowanymi literami i pogrubioną czcionką „WYCIĄG”.

b) W rubryce 4 wpisuje się nazwę/nazwisko i pełny adres posiadacza.

c) Rubrykę 6 skreśla się.

d) W rubryce 10 wpisuje się datę złożenia wniosku o świadectwo refundacji, a kwotę zabezpieczenia ustaloną zgodnie z art. 43 wpisuje się w rubryce 11.

e) W rubryce 12 wpisuje się datę ważności.

f) Rubryki od 13 do 16 skreśla się.

g) Rubryki 17 i 18 zostają wypełnione na podstawie kwoty określonej zgodnie z art. 33–38.

h) Rubrykę 19 skreśla się.

i) W rubryce 20 wpisuje się szczegółowe informacje przewidziane we wniosku.

j) Rubrykę 21 wypełnia się zgodnie ze wskazaniami na wniosku.

k) Rubryka 22 zawiera sformułowanie: „do wykorzystania od …”, zgodnie z art. 33 lub art. 38.

l) Rubryka 23 wypełnia się.

m) Rubrykę 24 skreśla się.

IV. **WYDAWANIE ŚWIADECTWA REFUNDACJI BEZ WCZEŚNIEJSZEGO USTALENIA REFUNDACJI, DO WYKORZYSTANIA W CAŁEJ WSPÓLNOCIE**

Takie świadectwa refundacji wypełnia się w taki sam sposób jak świadectwa opisane w Sekcji III.

Rubrykę 21 usuwa się.

W przypadku, gdy posiadacz takiego świadectwa refundacji wnioskuje o wcześniejsze ustalenie stawek refundacji, zwraca oryginał świadectwa oraz wydane uprzednio wyciągi. W rubryce 22 świadectwa wpisuje się „Refundacja ważna, dnia (data), wcześniejsze ustalenie, dnia (data)”.

V. **KORZYSTANIE Z ŚWIADECTWA**

W trakcie dopełniania formalności wywozowych, numer(-y) świadectw refundacji używanych do pokrycia wniosku o refundację wpisuje się w jednolitym dokumencie administracyjnym.

W przypadku zastosowania innego dokumentu celnego niż jednolity dokument administracyjny, numer(-y) świadectwa (świadectw) używanych do pokrycia wniosku o refundację wpisuje się w dokumencie krajowym.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

Współczynniki przeliczeniowe stosowane w ustalaniu ilości referencyjnej określonej w art. 7 i 9

1. 6,06 kg produktu wyjściowego z Grupy Produktów 1 odpowiada 100 kg serwatki asymilowanej do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 2,

2. 9,1 kg produktu wyjściowego z Grupy 2 odpowiada 100 kg przetworów mlecznych asymilowanych do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a),

3. 1,01 kg produktu wyjściowego z Grupy 2 odpowiada beztłuszczowej części 100 kg przetworów mlecznych asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 6 lub art. 3 ust. 4 akapit drugi lit. a) na 1 % beztłuszczowej substancji suchej w masie zawartej w danym przetworze mlecznym,

4. 0,8 kg produktu wyjściowego z Grupy 2 odpowiada beztłuszczowej części 100 kg sera asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 6 na 1 % beztłuszczowej substancji suchej w masie zawartej w serze,

5. 3,85 kg produktu wyjściowego z Grupy 3 odpowiada 100 kg jednego z przetworów mlecznych asymilowanych do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 4 o zawartości tłuszczu mlecznego w suchej masie nie większej niż 27 % wagowo na 1 % wagowo tłuszczu mlecznego zawartego w przedmiotowych przetworach mlecznych.

   Jednakże na wniosek zainteresowanej strony, 3,85 kg produktu wyjściowego z Grupy 3 odpowiada 100 kg płynnego mleka asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 4 akapit pierwszy lit. a), o zawartości tłuszczu mlecznego w płynnym mleku nieprzekraczającej 3,2 % w masie na 1 % tłuszczu mlecznego w masie zawartego w danym przetworze mlecznym,

6. 100 kg produktu wyjściowego z Grupy 3 odpowiada 100 kg suchej masy zawartej w jednym z przetworów mlecznych asymilowanych do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 4 z zawartością tłuszczu w mleku w suchej masie przekraczającą 27 % masy.

   Jednakże na wniosek zainteresowanej strony, 12,32 kg produktu wyjściowego z Grupy 3 odpowiada 100 kg płynnego mleka asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 4 akapit pierwszy lit. a), o zawartości tłuszczu mlecznego w płynnym mleku przekraczającej 3,2 % masy,

7. 1,22 kg produktu wyjściowego z Grupy 6 odpowiada 100 kg jednego z przetworów mlecznych asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 5 na 1 % tłuszczu mlecznego w masie zawartego w danym przetworze mlecznym,

8. 1,22 kg produktu wyjściowego z Grupy 6 odpowiada części tłuszczowej 100 kg jednego z przetworów mlecznych asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 6 lub art. 3 ust. 4 akapit drugi lit. b) na 1 % tłuszczu mlecznego w masie zawartego w danym przetworze mlecznym,

9. 0,8 kg produktu wyjściowego z Grupy 6 odpowiada części tłuszczowej 100 kg sera, asymilowanej do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 6 na 1 % tłuszczu mlecznego w masie zawartego w serze,

10. 77,5 kg okrągłoziarnistego całkowicie bielonego ryżu odpowiada 100 kg okrągłoziarnistego ryżu łuskanego określonego w art. 3 ust. 7,

11. 69 kg długoziarnistego całkowicie bielonego ryżu odpowiada 100 kg średnio- lub długoziarnistego ryżu łuskanego określonego w art. 3 ust. 7,

12. 93,9 kg okrągłoziarnistego całkowicie bielonego ryżu odpowiada 100 kg okrągłoziarnistego półbielonego ryżu określonego w art. 3 ust. 7,

13. 93,3 kg długoziarnistego całkowicie bielonego ryżu odpowiada 100 kg średnio- lub długoziarnistego półbielonego ryżu określonego w art. 3 ust. 7,

14. 92 kg cukru białego odpowiada 100 kg cukru surowego określonego w art. 3 ust. 8 lit. a),

15. 1 kg cukru białego odpowiada 100 kg cukru określonego art. 3 ust. 8 lit. b) na 1 % sacharozy,

16. 1 kg cukru białego odpowiada 100 kg jednego z produktów określonych w art. 3 ust. 8 lit. c), spełniającego warunki ustanowione w art. 3 rozporzą-

▼B

dzenia (WE) nr 2135/95, na 1 % sacharozy (plus, jeżeli dotyczy, zawartość innych cukrów, wyliczonych w ekwiwalentach sacharozy) określonych zgodnie z przywołanym art. 3,

17. 100 kg cukru białego odpowiada 100 kg suchej masy określonej zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95 zawartej w izoglukozie lub syropie izoglukozowym określonych w art. 3 ust. 8 lit. d), spełniającej warunki ustanowione w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

Wpisy określone w art. 27

Wpisy określone w art. 27 mają następujące brzmienie:

▼M5

— *w języku bułgarskim:*	Права, прехвърлени обратно на титуляра на … (дата)

▼B

— *w języku hiszpańskim:*	retrocesión al titular, el …
— *w języku czeskim:*	práva převedena zpět na držitele …
— *w języku duńskim:*	tilbageføring til indehaveren den …
— *w języku niemieckim:*	Rückübertragung auf den Bescheinigungsinhaber am …
— *w języku estońskim:*	omanikule tagastatud õigused
— *w języku greckim:*	εκ νέου παραχώρηση στο δικαιούχο στις …
— *w języku angielskim:*	rights transferred back to the titular holder on [date]
— *w języku francuskim:*	rétrocession au titulaire le …
— *w języku włoskim:*	retrocessione al titolare in data …
— *w języku łotewskim:*	tiesības nodotas atpakaļ to nominālajam īpašniekam …
— *w języku litewskim:*	teisės grąžintos pradiniam turėtojui …
— *w języku węgierskim:*	A jogok …-tól az eredeti jogosultra szálltak vissza
— *w języku niderlandzkim:*	aan de titularis geretrocedeerd op …
— *w języku polskim:*	prawa przywrócone prawowitemu posiadaczowi …
— *w języku portugalskim:*	retrocessão ao titular em …

▼M5

— *w języku rumuńskim:*	drepturi transferate înapoi la titular la … (data)

▼B

— *w języku słoweńskim:*	Pravice, prenesene nazaj na imetnika …
— *w języku fińskim:*	palautus todistuksenhaltijalle …
— *w języku szwedzkim:*	återbördad till licensinnehavaren den …

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1520/2000	Rozporządzenie (WE) nr 3223/93	Rozporządzenie (EWG) nr 3615/92
Art. 1 ust. 1	Art. 1 ust. 1		
Art. 1 ust. 2	Art. 18		
Art. 1 ust. 3	Art. 4 ust. 4		
Art. 2 ust. 1 pkt 1	Art. 1 ust. 2 lit. a)		
Art. 2 ust. 1 pkt 2	—	—	—
Art. 2 ust. 1 pkt 3	Art. 1 ust. 2 lit. d) (część)		
Art. 2 ust. 1 pkt 4			Art. 1 ust. 2 lit. c) i d)
Art. 2 ust. 1 pkt 5			Art. 1 ust. 2 lit. c)
Art. 2 ust. 1 pkt 6			Art. 1 ust. 2 lit. d)
Art. 2 ust. 2			Art. 1 ust. 3
Art. 3 ust. 1	Art. 1 ust. 3 lit. a)		
Art. 3 ust. 2	Art. 1 ust. 3 lit. b)		
Art. 3 ust. 3	Art. 1 ust. 3 lit. c)		
Art. 3 ust. 4 – pierwszy akapit	Art. 1 ust. 3 lit. d)		
Art. 3 ust. 4 – drugi akapit	Art. 1 ust. 4		
Art. 3 ust. 5	Art. 1 ust. 3 lit. e)		
Art. 3 ust. 6	Art. 1 ust. 3 lit. f)		
Art. 3 ust. 7	Art. 1 ust. 3 lit. g) (zmieniony)		
Art. 3 ust. 8	Art. 1 ust. 3 lit. h)		
Art. 4	Art. 16 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze		
Art. 5 ust. 1	Art. 2 ust. 1		
Art. 5 ust. 2	Art. 2 ust. 3		
Art. 5 ust. 3	Art. 2 ust. 4		
Art. 6	Art. 3 ust. 1 faza wstępna		
Art. 7	Art. 3 ust. 1 lit. a)		
Art. 8	Art. 3 ust. 1 lit. b)		
Art. 9	Art. 3 ust. 1 lit. c)		
Art. 10	Art. 3 ust. 2		
Art. 11	Art. 3 ust. 3 (zmieniony)		
Art. 12			Art. 1 ust. 4 lit. a) i b)
Art. 13			Art. 1 ust. 4 lit. c), d), e) i f)
Art. 14	Art. 4 ust. 1 – akapit pierwszy i trzeci		
Art. 15 ust. 1	Art. 4 ust. 2 lit. a)–e)		
Art. 15 ust. 2	Art. 4 ust. 3		
Art. 15 ust. 3	Art. 4 ust. 5		
Art. 16 ust. 1	Art. 4 ust. 2 – drugi akapit		
Art. 16 ust. 2	Art. 2 ust. 2		
Art. 17	Art. 4 ust. 6 lit. a)		
Art. 18 ust. 1	Art. 4 ust. 6 lit. b)		

▼B

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1520/2000	Rozporządzenie (WE) nr 3223/93	Rozporządzenie (EWG) nr 3615/92
Art. 18 ust. 2	Art. 4 ust. 6 lit. c)		
Art. 18 ust. 3	Art. 4 ust. 6 lit. d)		
Art. 19 ust. 1	Art. 4 ust. 7		
Art. 19 ust. 2	Art. 4 ust. 8		
Art. 19 ust. 1	Art. 5 ust. 1 (zmieniony)		
Art. 19 ust. 2	Art. 4 ust. 8		
Art. 19 ust. 3	Art. 4 ust. 9		
Art. 20 ust. 1	Art. 5 ust. 1 (zmieniony)		
Art. 20 ust. 2	Art. 5 ust. 2		
Art. 20 ust. 3	Art. 9 ust. 2 – szósty akapit		
Art. 21	Art. 16 ust. 3 – czwarty akapit		
Art. 22 ust. 1	Art. 1 ust. 2 lit. b)		
Art. 22 ust. 2	Art. 6 ust. 1		
Art. 22 ust. 3	Art. 6 ust. 2		
Art. 23 ust. 1	Art. 15 ust. 1 – pierwszy akapit		
Art. 23 ust. 2	Art. 15 ust. 1 – drugi akapit		
Art. 23 ust. 3	Art. 15 ust. 2 (zmieniony)		
Art. 23 ust. 4	Art. 15 ust. 3		
Art. 24 ust. 1	Art. 7 ust. 1		
Art. 24 ust. 2	Art. 6 ust. 4 oraz załącznik F–V		
Art. 25	Art. 6 ust. 5 oraz art. 6 ust. 1 – pierwszy akapit		
Art. 26	Art. 6 ust. 3		
Art. 27 ust. 1	Art. 6a ust. 1		
Art. 27 ust. 2	Art. 6a ust. 1 lit. a)		
Art. 27 ust. 3	Art. 6 a ust. 2		
Art. 28 ust. 1	Art. 6a ust. 3 (zmieniony)		
Art. 28 ust. 2	Art. 6a ust. 4		
Art. 29	Art. 7 ust. 2		
Art. 30	Załącznik F II 3		
Art. 31 ust. 1	Art. 7 ust. 3		
Art. 31 ust. 2 akapit pierwszy	Art. 7 ust. 4 akapit pierwszy		
Art. 31 ust. 2 – drugi i trzeci akapit	Art. 7 ust. 4 – drugi akapit		
Art. 31 ust. 2 – czwarty akapit	Art. 7 ust. 5 – drugi akapit		
Art. 31 ust. 3	Art. 7 ust. 4 – trzeci akapit (zmieniony)		
Art. 32	Załącznik F VI – akapity 2 do 5		
Art. 33	Art. 8 ust. 1		
Art. 34	Art. 8 ust. 2		

▼B

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1520/2000	Rozporządzenie (WE) nr 3223/93	Rozporządzenie (EWG) nr 3615/92
Art. 35	Art. 8 ust. 3 (zmieniony)		
Art. 36	Art. 8 ust. 4		
Art. 37 ust. 1	Art. 8 ust. 5		
Art. 37 ust. 2	Art. 8 ust. 6 (zmieniony)		
Art. 37 ust. 3	Art. 8 ust. 7 (zmieniony)		
Art. 38	Art. 8 ust. 10 (zmieniony)		
Art. 39 ust. 1	Art. 9 ust. 1 (zmieniony)		
Art. 39 ust. 2	Art. 9 ust. 2 – pierwszy i drugi akapit (zmieniony)		
Art. 40	Art. 10		
Art. 41	Art. 10a (zmieniony)		
Art. 42	—	—	—
Art. 43	Art. 11		
Art. 44	Art. 12 ust. 1 do 4 (zmieniony)		
Art. 45	Art. 12 ust. 5 (zmieniony)		
Art. 46	Art. 14 ust. 1 – pierwszy akapit (zmieniony)		
Art. 47 ust. 1	Art. 14 ust. 1 – drugi akapit		
Art. 47 ust. 2	Art. 14 ust. 2 – pierwszy i drugi akapit		
Art. 47 ust. 3	Art. 14 ust. 2 – trzeci akapit (zmieniony)		
Art. 48	Art. 14 ust. 3 (zmieniony)		
Art. 49 ust. 1	Art. 16 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie		
Art. 49 ust. 2	Art. 16 ust. 1 – drugi, trzeci i czwarty akapit		
Art. 49 ust. 3	Art. 16 ust. 1 – piąty akapit		
Art. 50	Art. 16 ust. 2		
Art. 51	Art. 16 ust. 3 – akapity pierwszy, drugi i trzeci		
Art. 52 ust. 1	Art. 16 ust. 4 (zmieniony)		
Art. 52 ust. 2	Art. 16 ust. 5		
Art. 52 ust. 3	Art. 16 ust. 6		
Art. 52 ust. 4	Art. 16 ust. 10		
Art. 52 ust. 5	Art. 16 ust. 7		
Art. 53	Art. 17 (zmieniony)		
Art. 54 ust. 1	Art. 16 ust. 8		
Art. 54 ust. 2	Art. 16 ust. 9		
Art. 55 ust. 1	Art. 13 ust. 4 (zmieniony)		
Art. 55 ust. 2	—	—	—

▼B

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1520/2000	Rozporządzenie (WE) nr 3223/93	Rozporządzenie (EWG) nr 3615/92
Art. 56 ust. 1		Art. 1, art. 3 ust. 1 (zmieniony) oraz art. 3 ust. 2 (zmieniony)	
Art. 56 ust. 2	Art. 13 ust. 2		
Art. 56 ust. 3	Art. 13 ust. 3		
Art. 57	—	—	—
Art. 58	—	—	—
Załącznik I	Załącznik A	Załącznik B	
Załącznik II	Załącznik B		
Załącznik III	Załącznik C		
Załącznik IV	Załącznik D		
Załącznik V	Załącznik E		
Załącznik VI	Część załącznika F		
Załącznik VII	Art. 3 ust. 1 lit. a) współczynniki przeliczeniowe (zmieniony)		
Załącznik VIII	Art. 6 lit. a) ust. 2 (wpisy)		
Załącznik IX	—	—	—